

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

11404 *Lei 21/2014, do 4 de novembro, pola que se modifica o texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, e a Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

As industrias culturais e creativas constitúen un sector de gran relevancia no noso país, tanto pola singular natureza das actividades que desenvolven como polo seu peso económico, xa que as actividades relacionadas coa propiedade intelectual xeran cerca do 4 por cento do produto interior bruto español.

O desenvolvemento das novas tecnoloxías dixitais da información e das redes informáticas descentralizadas tivo un impacto extraordinario sobre os dereitos de propiedade intelectual, que requiriu un esforzo equivalente da comunidade internacional e da Unión Europea para proporcionar instrumentos eficaces que permitan a mellor protección destes dereitos lexítimos, sen menoscabar o desenvolvemento da internet, baseado en gran parte na liberdade dos usuarios para achegar contidos.

O vixente texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado mediante o Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, foi un instrumento esencial para a protección destes dereitos de autor, pero resulta cuestionable a súa capacidade para adaptarse satisfactoriamente aos cambios sociais, económicos e tecnolóxicos que se produciron nos últimos anos. Por isto, o Goberno considera prioritario abordar modificacións legislativas en materia de propiedade intelectual durante a presente lexislatura.

Existen problemas cuxa solución non pode esperar á aprobación dunha nova lei integral de propiedade intelectual e que requiren a adopción, no curto prazo, de decisións dirixidas a reforzar a protección dos dereitos de propiedade intelectual. Concretamente, as medidas que recolle a presente lei agrúpanse en tres bloques: a profunda revisión do sistema de copia privada, o deseño de mecanismos eficaces de supervisión das entidades de xestión dos dereitos de propiedade intelectual e o fortalecemento dos instrumentos de reacción fronte ás vulneracións de dereitos que permita o impulso da oferta legal no contorno dixital.

II

A Unión Europea, mediante a aprobación de dúas directivas, continúa a tarefa de harmonización do dereito substantivo nacional dos seus Estados membros no ámbito da propiedade intelectual, materia de gran relevancia para o desenvolvemento do mercado interior.

En primeiro lugar, a Directiva 2011/77/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de setembro de 2011, pola que se modifica a Directiva 2006/116/CE, relativa ao prazo de protección do dereito de autor e de determinados dereitos afíns, amplía determinados prazos relativos á explotación dos fonogramas e adopta diversas medidas adicionais para

garantir que os artistas intérpretes ou executantes se beneficien realmente desta ampliación, recoñecendo así a importancia que a sociedade atribúe á súa contribución creativa nese sector.

Por outra parte, a Directiva 2012/28/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de outubro de 2012, sobre certos usos autorizados das obras orfas, ten como obxectivo principal establecer un marco legislativo que garanta a seguridade xurídica na utilización destas obras por parte das institucións culturais e dos organismos públicos de radiodifusión da Unión Europea. Estas institucións, en cumprimento dos seus obxectivos e en beneficio do interese público, realizan unha contribución esencial á conservación e difusión do patrimonio cultural europeo. A sociedade da información facilita, a través da dixitalización e a posta á disposición do público das súas coleccións ou arquivos, o acceso dos cidadáns ás obras que forman parte deles, sen prexuízo dos dereitos de propiedade intelectual dos seus titulares.

En ocasións, os titulares das obras protexidas por dereitos de propiedade intelectual non puideron ser identificados ou, se o foron, non puideron ser localizados tras unha busca dilixente, o que deu lugar á súa determinación como obras orfas. A imposibilidade de localizar os titulares de dereitos de propiedade intelectual dunha obra non debe impedir o seu acceso e desfrute polos cidadáns, polo que cómpre permitir ás institucións culturais a súa dixitalización e posta á disposición, sempre que, aínda que estes actos se leven a cabo mediante acordos con institucións privadas ou se perciban ingresos por isto, estes se limiten a cubrir os custos derivados de tal utilización. Isto débese entender sen prexuízo do dereito do lexítimo titular a pór fin á condición de obra orfa e percibir unha compensación equitativa, tendo en conta non só o posible dano causado, senón tamén o interese público e a promoción do acceso á cultura que xustifiquen a utilización da obra, así como o seu carácter non lucrativo.

Por tanto, procede abordar, mediante a presente reforma do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, a transposición ao ordenamento xurídico español do contido das referidas directivas 2011/77/UE e 2012/28/UE.

III

O artigo 5.2.b) da Directiva 2001/29/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de maio de 2001, relativa á harmonización de determinados aspectos dos dereitos de autor e dereitos afíns aos dereitos de autor na sociedade da información, permite aos Estados membros da Unión Europea establecer, como límite ao dereito de reprodución (polo que só o titular do dereito de autor ou dereito afín pode autorizar ou prohibir a reprodución da obra), o caso das copias en calquera soporte efectuadas por unha persoa física para uso privado. Porén, a directiva obriga os Estados membros que implanten este límite a establecer unha vía para que os titulares deses dereitos de reprodución reciban a cambio unha compensación equitativa.

España, como moitos Estados membros da Unión Europea, xa implantara o límite de copia privada, en concreto a través do artigo 25 da Lei 22/1987, do 11 de novembro, de propiedade intelectual.

A disposición adicional décima do Real decreto lei 20/2011, do 30 de decembro, de medidas urxentes en materia orzamentaria, tributaria e financeira para a corrección do déficit público, non suprime ese límite aos dereitos de propiedade intelectual.

O obxectivo do citado real decreto lei foi modificar o mecanismo de financiamento desta compensación, que deixa de depender da recadación que as entidades de xestión dos dereitos de propiedade intelectual obteñen dos intermediarios no mercado de equipamentos, aparellos e soportes de reprodución, para pasar a financiarse directamente con cargo aos orzamentos xerais do Estado.

O financiamento desta compensación con cargo aos orzamentos xerais do Estado vaise levar a cabo con pleno respecto do principio do xusto equilibrio entre a contía daquela e o prexuízo causado polas copias privadas realizadas ao amparo do límite, de obras protexidas. Esta vinculación queda prevista legalmente ao determinarse aquelas copias que non terán a consideración de reproducións para uso privado ou ao fixarse

determinadas situacións en que se producirá un dano ou prexuízo mínimo. Así mesmo, o citado vínculo farase patente cando regulamentariamente se desenvolvan os criterios que se deberán ter en conta no procedemento de cuantificación e liquidación da compensación equitativa para consignar anualmente a dita contía que despois se referirá.

Respecto á orixe deste financiamento con cargo aos orzamentos xerais do Estado, débese lembrar que, segundo a Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, a lei é fonte de obrigacións para a Facenda pública estatal, exixibles cando resulten da execución dos orzamentos, e que, segundo o artigo 31.2 da Constitución española, o gasto público realizará unha asignación equitativa dos recursos públicos.

Posto que a partir do 1 de xaneiro de 2012 a compensación por copia privada se aboa con cargo aos orzamentos xerais do Estado, resulta preciso e urgente realizar algúns axustes legais.

Nestas circunstancias procédese a unha nova redacción do número 2 do artigo 31 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, que supón a súa restrición como consecuencia da exclusión, por un lado, das reproducións para uso profesional ou empresarial, en cumprimento da recente xurisprudencia do Tribunal de Xustiza da Unión Europea e, por outra parte, das reproducións a partir de soportes físicos que non sexan propiedade do usuario, incluíndose aquelas non adquiridas por compravenda mercantil, e mediante comunicación pública, salvo as reproducións individuais de obras ás cales se accedese a través dun acto lexítimo de comunicación pública, mediante a difusión da imaxe, do son ou de ambos. Ao deixar de quedar amparadas polo límite de copia privada, estas reproducións, cando carezan de autorización, deveñen ilícitas e non poderán ser obxecto da compensación equitativa. Así mesmo, especifícanse, nun novo número 3 ao artigo 31, os supostos excluídos do límite de copia privada, de tal modo que xa non só estarán excluídas as bases de datos electrónicas e os programas de ordenador senón todas aquelas obras que se puxesen á disposición do público consonte o convido por contrato, de tal forma que calquera persoa poida acceder a elas desde o lugar e momento que elixa.

Por outra parte, modifícase o artigo 25 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, para os efectos de recoñecer que a compensación equitativa a que se refire o artigo 31.2 se realizará anualmente con cargo á Lei de orzamentos xerais do Estado, remitíndose o dito precepto ao establecido regulamentariamente no relativo ao procedemento de determinación da contía e ao procedemento de pagamento da dita compensación. Non obstante a anterior remisión, resulta oportuno prever legalmente determinadas directrices, para os efectos da determinación da contía da citada compensación, relativas a precisar a consideración de reproducións como copias privadas, de situacións que dan lugar a un prexuízo mínimo ou a modulación do prexuízo segundo a adopción ou non de medidas tecnolóxicas eficaces polo titular do dereito de reprodución, todas elas en consonancia coa máis recente xurisprudencia comunitaria. Así mesmo, prevese que o pagamento se realizará a través das entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual, todo isto para os efectos de facer posible e máis eficaz a posterior distribución da compensación, xa que se está ante un dos dereitos de xestión colectiva obrigatoria por excelencia.

Por último, considérase necesario modificar a excepción relativa á cita e recensión e ilustración con fins educativos ou de investigación científica, principalmente no relativo á obra impresa. Así, actualízase para o contorno dixital o réxime aplicable ás recensións realizadas por servizos electrónicos de agregación de contidos, ben que especificándose que a posta á disposición do público por terceiros de calquera imaxe, obra fotográfica ou mera fotografía divulgada en publicacións periódicas ou en sitios web de actualización periódica, debe estar sempre suxeita a autorización. Por outro lado, a actual regulación da cita e ilustración do ensino queda practicamente inalterada co alcance actual respecto a pequenos fragmentos de obras, salvo no suposto de obras en forma de libros de texto, manuais universitarios e publicacións asimiladas, así como respecto a obras illadas de carácter plástico ou fotográfico figurativo. Simplemente se produce unha modificación respecto ao ámbito de aplicación da citada excepción, que a partir de agora non se

circunscribirá ás aulas senón que se considera de maneira xeral para cubrir outros tipos de ensino como o ensino non presencial e en liña.

Porén, para as obras ou publicacións, impresas ou susceptibles de selo ampliase, no ámbito das universidades e centros de investigación, a excepción en defecto de autorización ou de actos referidos a contidos sobre cuxos dereitos o centro usuario sexa pola súa vez titular, sempre de acordo co contido do artigo 5.3.a) e 4 da citada Directiva 2001/29/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de maio de 2001, aínda que ese uso beneficiado da excepción non deixa de devindicar a correspondente e necesaria remuneración.

Certamente, o actual artigo 32.2 na súa redacción vixente ata agora queda moi lonxe do alcance máximo que a sinalada directiva permite dar a esta excepción ou límite, aspecto este que se deduce tanto do seu articulado coma dos seus considerandos. Por iso, xa o informe do Consello de Estado previo á aprobación da Lei 23/2006, do 7 de xullo, recordaba ao lexislador español que o alcance que se daba a ese límite ou excepción en España quizais non resultase suficiente para cubrir as necesidades cotiás do ámbito educativo, quedando moi por debaixo do que permite a Directiva 2001/29/CE.

IV

As entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual son unha peza esencial na engrenaxe de protección dos dereitos de autor, que xeralmente se mostraron eficaces no cumprimento dos seus fins. Estes fins non son outros que a xestión colectiva de dereitos de explotación ou outros de carácter patrimonial, por conta e en interese dunha pluralidade de titulares de dereitos de propiedade intelectual e, así mesmo, a defensa dos intereses xerais no seu conxunto respecto á protección da propiedade intelectual. De feito, como se sinalou, o límite de copia privada pasa a remunerarse cunha contía con cargo aos orzamentos xerais do Estado pero que segue facéndose efectiva a través das citadas entidades de xestión.

Non obstante, a experiencia acumulada permitiu identificar problemas no funcionamento do modelo e revelou aspectos que admiten amplas marxes de mellora, singularmente no referido á eficiencia e transparencia do sistema. Neste sentido, a moción consecuencia de interpretación urxente, aprobada polo Congreso dos Deputados o 19 de xullo de 2011, sobre as medidas que se deben adoptar para garantir o control do cumprimento da legalidade nas entidades de xestión dos dereitos recoñecidos na Lei de propiedade intelectual, insta a adoptar medidas de control que permitan garantir a xestión de todos os dereitos dos autores e doutros titulares de dereitos de propiedade intelectual.

En consecuencia, resulta oportuna a anticipación de medidas para corrixir as principais destas deficiencias, quedando diferida a unha próxima lei unha eventual revisión en profundidade do conxunto do sistema. Neste sentido, podemos destacar tres tipos de medidas. En primeiro lugar, recóllese de forma detallada e sistemática o catálogo de obrigacións das entidades de xestión para coas administracións públicas e respecto aos seus asociados, con especial atención a aquelas relacionadas coa rendición anual de contas. En segundo lugar, e consecuentemente coa anterior, establécese un cadro de infraccións e sancións que permitan exixir ás entidades de xestión responsabilidades administrativas polo incumprimento das súas obrigacións legais, condición indispensable para garantir o seu cumprimento. En terceiro lugar, delimitáanse con precisión os ámbitos de responsabilidade executiva da Administración xeral do Estado e das comunidades autónomas, respectando a doutrina do Tribunal Constitucional, recollida inicialmente na STC 196/1997, do 13 de novembro, que se pronuncia sobre a adecuación ao marco constitucional de distribución de competencias de varios preceptos da Lei 22/1987, do 11 de novembro, de propiedade intelectual, pero que tamén subxace na STC 31/2010, do 28 de xuño.

Neste sentido, para reforzar as novas obrigacións das entidades de xestión, considérase oportuno modificar o artigo regulador da sección primeira da Comisión de Propiedade Intelectual con obxecto de ampliar as súas competencias, incluíndo entre

estas a función de determinación de tarifas e reforzar a súa función de control para velar para que as tarifas xerais establecidas por estas sexan equitativas e non discriminatorias.

V

O seguinte grupo de medidas ten por obxecto mellorar a eficacia dos mecanismos legais para a protección dos dereitos de propiedade intelectual fronte ás vulneracións que poidan sufrir no contorno dixital, o cal repercutirá sen dúbida nunha mellora da visibilidade da oferta legal de contidos en tal contorno e o impulso dos novos modelos de negocio na internet.

Como xa se sinalou, a implantación xeneralizada e intensiva das novas tecnoloxías multiplicou os riscos de vulneración dos dereitos de propiedade intelectual, obrigando as industrias culturais e creativas a unha profunda transformación e demandando do legislador un esforzo permanente para adaptar o marco legal vixente ás novas necesidades.

En primeiro lugar, resulta necesario adaptar a vía xurisdiccional civil para que poida manter o seu papel de canle ordinaria para a solución de conflitos de intereses contrapostos, introducindo melloras na redacción de determinadas medidas de información previa necesarias para a protección dos dereitos de propiedade intelectual no contorno dixital en liña.

En segundo lugar, procédese a establecer uns criterios claros no texto refundido da Lei de propiedade intelectual respecto dos supostos en que se pode producir responsabilidade dun terceiro que incorre nunha infracción de dereitos de propiedade intelectual. Este tipo de supostos son especialmente comúns no contorno dixital, en que as condutas vulneradoras cometidas por determinados suxeitos son frecuentemente posibilitadas e magnificadas pola intervención de terceiros cuxa conduta excede en ocasións unha mera intermediación ou unha colaboración técnica, pasando a constituírse en modelos de negocio ilícitos fundamentados no desenvolvemento de actividades vulneradoras de terceiros a quen inducen nas súas condutas, con quen colaboran ou respecto de cuxa conduta teñen facultades de control. Por iso, establécense uns elementos legais básicos para axuizar a licitude destas condutas. Neste sentido, prevese que será responsable como infractor quen induza dolosamente a conduta infractora; quen coopere con ela, coñecendo a conduta infractora ou contando con indicios razoables para coñecela; e quen, tendo un interese económico directo nos resultados da conduta infractora, conte cunha capacidade de control sobre a conduta do infractor. O anterior non afecta as limitacións de responsabilidade específicas establecidas nos artigos 14 a 17 da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico, na medida en que se cumpran os requisitos legais establecidos na dita lei para a súa aplicación.

Unha vez garantido un mecanismo xurisdiccional eficaz para a persecución das vulneracións dos dereitos de propiedade intelectual, a seguinte medida consiste en acometer unha revisión do procedemento de salvagarda dos dereitos de propiedade intelectual regulado no artigo 158.4 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, que permita concentrar as capacidades e recursos da Comisión de Propiedade Intelectual na persecución dos grandes infractores de dereitos de propiedade intelectual. Para iso, dótase a sección segunda da Comisión de Propiedade Intelectual de mecanismos máis eficaces de reacción fronte ás vulneracións cometidas por prestadores de servizos da sociedade da información que non cumpran voluntariamente cos requirimentos de retirada que lle sexan dirixidos por aquela, incluíndo a posibilidade de requirir a colaboración de intermediarios de pagamentos electrónicos e de publicidade e prevendo a posibilidade de bloqueo técnico, o cal se deberá motivar adecuadamente en consideración da súa proporcionalidade tendo en conta a posible eficacia das demais medidas ao alcance. Así mesmo, prevese que, en caso de incumprimento reiterado dos requirimentos de retirada, os prestadores que vulneren dereitos de propiedade intelectual sexan sancionados administrativamente.

Por outra parte, inclúense expresamente no ámbito de aplicación deste precepto os prestadores de servizos que vulneren dereitos de propiedade intelectual, na forma referida no parágrafo anterior, facilitando a descrición ou a localización de obras e prestacións que indiciariamente se ofrezan sen autorización, desenvolvendo para tal efecto un labor activo e non neutral, e que non se limiten a actividades de mera intermediación técnica, pois esta actividade constitúe unha explotación conforme o concepto xeral de dereito exclusivo de explotación establecido na normativa de propiedade intelectual. O anterior, porén, non afecta prestadores que desenvolven actividades de mera intermediación técnica como pode ser, entre outras, unha actividade neutral de motor de busca de contidos ou cuxa actividade non consista en facilitar activa e non neutralmente a localización de contidos protexidos ofrecidos ilícitamente de maneira indiciaria ou que meramente enlacen ocasionalmente a tales contidos de terceiros.

Así mesmo, realízanse melloras técnicas orientadas a permitir que o referido procedemento de salvagarda se beneficie da nova lexislación de racionalización do sector público e doutras medidas de reforma administrativa.

As medidas contidas na presente lei a este respecto foron notificadas á Comisión Europea segundo o previsto no Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo, polo que se regula a remisión de información en materia de normas e regulamentacións técnicas e regulamentos relativos aos servizos da sociedade da información, que traspón a Directiva 98/34/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, pola que se establece un procedemento de información en materia das normas e regulamentacións técnicas e das regras relativas aos servizos da sociedade da información, modificada pola Directiva 98/48/CE.

A efectiva implantación destas novidades require a modificación puntual da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil, e do texto refundido da Lei de propiedade intelectual.

A presente lei apróbase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a, 8.ª e 9.ª da Constitución española, que lle atribúe ao Estado a competencia sobre lexislación procesual, lexislación civil e lexislación sobre propiedade intelectual, respectivamente.

Na tramitación do anteproxecto de lei levouse a cabo un trámite de información pública en liña e deuse audiencia ás comunidades autónomas. Ademais, solicitáronse informes aos ministerios de Economía e Competitividade, Facenda e Administracións Públicas, Industria, Enerxía e Turismo e ao de Xustiza. Tamén se solicitaron os informes preceptivos do Consello Xeral do Poder Xudicial, do Consello Fiscal, da Axencia Española de Protección de Datos, da Comisión Nacional da Competencia e do Consello de Consumidores e Usuarios, así como o preceptivo ditame do Consello de Estado.

Artigo primeiro. *Modificación do texto refundido da Lei de propiedade intelectual.*

Modifícase o texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, nos termos que se recollen a continuación.

Un. Modifícase o número 4 do artigo 19, que queda redactado nos seguintes termos:

«4. Enténdese por préstamo a posta á disposición de orixinais e copias dunha obra para o seu uso por tempo limitado sen beneficio económico ou comercial directo nin indirecto, sempre que ese préstamo se leve a cabo a través de establecementos accesibles ao público.

Entenderase que non existe beneficio económico ou comercial directo nin indirecto cando o préstamo efectuado por un establecemento accesible ao público dea lugar ao pagamento dunha cantidade que non exceda o necesario para cubrir os gastos de funcionamento. Esta cantidade non poderá incluír total ou parcialmente o importe do dereito de remuneración que se lles deba satisfacer aos titulares de dereitos de propiedade intelectual conforme o disposto no artigo 37.2.

Quedan excluídas do concepto de préstamo as operacións mencionadas no parágrafo segundo do número 3 e as que se efectúen entre establecementos accesibles ao público.»

Dous. Modifícase o artigo 25, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 25. *Compensación equitativa por copia privada.*

1. A reprodución de obras divulgadas en forma de libros ou publicacións que para estes efectos se asimilen regulamentariamente, así como de fonogramas, videogramas ou doutros soportes sonoros, visuais ou audiovisuais, realizada mediante aparellos ou instrumentos técnicos non tipográficos, exclusivamente para uso privado, non profesional nin empresarial, sen fins directa nin indirectamente comerciais, de conformidade cos números 2 e 3 do artigo 31, orixinará unha compensación equitativa e única para cada unha das tres modalidades de reprodución mencionadas.

Esta compensación, con cargo aos orzamentos xerais do Estado, estará dirixida a compensar os dereitos de propiedade intelectual que se deixen de percibir por razón do límite legal de copia privada.

2. Serán beneficiarios desta compensación os autores das obras sinaladas no número anterior, explotadas publicamente nalgunha das formas mencionadas no dito número, conxuntamente e, nos casos e modalidades de reprodución en que corresponda, cos editores, cos produtores de fonogramas e videogramas e cos artistas intérpretes ou executantes cuxas actuacións fosen fixadas nos ditos fonogramas e videogramas. Este dereito será irrenunciabile para os autores e os artistas intérpretes ou executantes.

3. O procedemento de determinación da contía desta compensación, que será calculada sobre a base do criterio do prexuízo causado aos beneficiarios enumerados no número 2 debido ao establecemento do límite de copia privada nos termos previstos nos números 2 e 3 do artigo 31, e contará cunha consignación anual na Lei de orzamentos xerais do Estado, así como o procedemento de pagamento da compensación, que se realizará a través das entidades de xestión, axustaranse ao regulamentariamente establecido.

4. Para os efectos da determinación da contía da compensación equitativa, non terán a consideración de reproducións para uso privado:

a) as realizadas mediante equipamentos, aparellos e soportes de reprodución dixital adquiridos por persoas xurídicas, que non se puxesen, de feito nin de dereito, á disposición de usuarios privados e que estean manifestamente reservados a usos distintos á realización de copias privadas;

b) as realizadas por quen conte coa preceptiva autorización para levar a efecto a correspondente reprodución de obras e prestacións protexidas no exercicio da súa actividade, nos termos da dita autorización.

5. Non darán orixe a unha obrigação de compensación aquelas situacións en que o prexuízo causado ao titular do dereito de reprodución fose mínimo, que se determinarán regulamentariamente. En todo caso, non dará orixe a unha obrigação de compensación por causar un prexuízo mínimo a reprodución individual e temporal por unha persoa física para o seu uso privado de obras ás cales se accedese mediante actos lexítimos de difusión da imaxe, do son ou de ambos, para permitir velas ou oílas noutro momento temporal máis oportuno.

6. Na determinación da contía da compensación equitativa poderase ter en conta, nos termos que se estableza regulamentariamente, a aplicación ou non, por parte dos titulares do dereito de reprodución, das medidas tecnolóxicas eficaces que impidan ou limiten a realización de copias privadas ou que limiten o número destas.»

Tres. Introdúcese un parágrafo segundo no número 1 do artigo 28, coa seguinte redacción:

«No caso das composicións musicais con letra, os dereitos de explotación durarán toda a vida do autor da letra e do autor da composición musical e setenta anos desde a morte ou declaración de falecemento do último supervivente, sempre que as súas contribucións fosen creadas especificamente para a respectiva composición musical con letra.»

Catro. Modifícase o número 2 do artigo 31 e engádese un novo número 3, coa seguinte redacción:

«2. Sen prexuízo da compensación equitativa prevista no artigo 25, non necesita autorización do autor a reprodución, en calquera soporte, sen asistencia de terceiros, de obras xa divulgadas, cando concorran simultaneamente as seguintes circunstancias, constitutivas do límite legal de copia privada:

a) Que a leve a cabo unha persoa física exclusivamente para o seu uso privado, non profesional nin empresarial, e sen fins directa nin indirectamente comerciais.

b) Que a reprodución se realice a partir de obras ás cales accedese legalmente desde unha fonte lícita. Para estes efectos, entenderase que se accedeu legalmente e desde unha fonte lícita á obra divulgada unicamente nos seguintes supostos:

1.º Cando se realice a reprodución, directa ou indirectamente, a partir dun soporte que conteña unha reprodución da obra, autorizada polo seu titular, comercializado e adquirido en propiedade por compravenda mercantil.

2.º Cando se realice unha reprodución individual de obras ás cales se accedese a través dun acto lexítimo de comunicación pública, mediante a difusión da imaxe, do son ou de ambos, e non se obtivese a dita reprodución mediante fixación en establecemento ou espazo público non autorizada.

c) Que a copia obtida non sexa obxecto dunha utilización colectiva nin lucrativa, nin de distribución mediante prezo.

3. Quedan excluídas do disposto no anterior número:

a) As reproducións de obras que se puxeron á disposición do público conforme o artigo 20.2.i), de tal forma que calquera persoa poida acceder a elas desde o lugar e momento que elixa, autorizándose, consonte o convido por contrato e, de ser o caso, mediante pagamento de prezo, a reprodución da obra.

b) As bases de datos electrónicas.

c) Os programas de ordenador, en aplicación da letra a) do artigo 99.»

Cinco. Modifícase o título do artigo 32 así como o seu número 2, e engádense uns novos números 3, 4 e 5 coa seguinte redacción:

«Artigo 32. *Citas e recensións e ilustración con fins educativos ou de investigación científica.*

2. A posta á disposición do público por parte de prestadores de servizos electrónicos de agregación de contidos de fragmentos non significativos de contidos, divulgados en publicacións periódicas ou en sitios web de actualización periódica e que teñan unha finalidade informativa, de creación de opinión pública ou de entretemento, non requirirá autorización, sen prexuízo do dereito do editor ou, de ser o caso, doutros titulares de dereitos a percibir unha compensación equitativa. Este dereito será irrenunciante e farase efectivo a través das entidades de xestión dos dereitos de propiedade intelectual. En calquera caso, a posta á

disposición do público por terceiros de calquera imaxe, obra fotográfica ou mera fotografía divulgada en publicacións periódicas ou en sitios web de actualización periódica estará suxeita a autorización.

Sen prexuízo do establecido no parágrafo anterior, a posta á disposición do público por parte de prestadores de servizos que faciliten instrumentos de busca de palabras illadas incluídas nos contidos referidos no parágrafo anterior non estará suxeita a autorización nin compensación equitativa sempre que tal posta á disposición do público se produza sen finalidade comercial propia e se realice estritamente circunscrita ao imprescindible para ofrecer resultados de busca en resposta a consultas previamente formuladas por un usuario ao buscador e sempre que a posta á disposición do público inclúa un enlace á páxina de orixe dos contidos.

3. O profesorado da educación regrada impartida en centros integrados no sistema educativo español e o persoal de universidades e organismos públicos de investigación nas súas funcións de investigación científica non necesitarán autorización do autor ou editor para realizar actos de reprodución, distribución e comunicación pública de pequenos fragmentos de obras e de obras illadas de carácter plástico ou fotográfico figurativo cando, non concorrendo unha finalidade comercial, se cumpran asemade as seguintes condicións:

a) Que tales actos se fagan unicamente para a ilustración das súas actividades educativas, tanto no ensino presencial coma no ensino a distancia, ou con fins de investigación científica, e na medida xustificada pola finalidade non comercial perseguida.

b) Que se trate de obras xa divulgadas.

c) Que as obras non teñan a condición de libro de texto, manual universitario ou publicación asimilada, salvo que se trate de:

1.º Actos de reprodución para a comunicación pública, incluíndo o propio acto de comunicación pública, que non supoñan a posta á disposición nin permitan o acceso dos destinatarios á obra ou fragmento. Nestes casos deberase incluír expresamente unha localización desde a cal os alumnos poidan acceder legalmente á obra protexida.

2.º Actos de distribución de copias exclusivamente entre o persoal investigador colaborador de cada proxecto específico de investigación e na medida necesaria para este proxecto.

Para estes efectos, entenderase por libro de texto, manual universitario ou publicación asimilada calquera publicación, impresa ou susceptible de selo, editada co fin de ser empregada como recurso ou material do profesorado ou do alumnado da educación regrada para facilitar o proceso do ensino ou aprendizaxe.

d) Que se inclúan o nome do autor e a fonte, salvo nos casos en que resulte imposible.

Para estes efectos, entenderase por pequeno fragmento dunha obra un extracto ou porción cuantitativamente pouco relevante sobre o conxunto dela.

Os autores e editores non terán dereito a ningunha remuneración pola realización destes actos.

4. Tampouco necesitarán a autorización do autor ou editor os actos de reprodución parcial, de distribución e de comunicación pública de obras ou publicacións, impresas ou susceptibles de selo, cando concorran asemade as seguintes condicións:

a) Que tales actos se leven a cabo unicamente para a ilustración con fins educativos e de investigación científica.

b) Que os actos se limiten a un capítulo dun libro, artigo dunha revista ou extensión equivalente respecto dunha publicación asimilada, ou extensión

asimilable ao 10 por cento do total da obra. Para estes efectos, resulta indiferente que a copia se leve a cabo a través dun ou de varios actos de reprodución.

c) Que os actos os realice nas universidades ou centros públicos de investigación o seu persoal e cos seus medios e instrumentos propios.

d) Que concorra, ao menos, unha das seguintes condicións:

1.º Que a distribución das copias parciais se efectúe exclusivamente entre os alumnos e persoal docente ou investigador do mesmo centro en que se efectúa a reprodución.

2.º Que só os alumnos e o persoal docente ou investigador do centro en que se efectúe a reprodución parcial da obra poidan ter acceso a ela a través dos actos de comunicación pública autorizados no presente número. A posta á disposición levarase a cabo a través das redes internas e cerradas ás cales unicamente poidan acceder eses beneficiarios ou no marco dun programa de educación a distancia ofertado polo dito centro docente.

En defecto de acordo previo específico ao respecto entre o titular do dereito de propiedade intelectual e o centro universitario ou organismo de investigación, e salvo que tal centro ou organismo sexa titular dos correspondentes dereitos de propiedade intelectual sobre as obras reproducidas, distribuídas e comunicadas publicamente de forma parcial segundo a alínea b), os autores e editores destas terán un dereito irrenunciábel a percibir dos centros usuarios unha remuneración equitativa, que se fará efectiva a través das entidades de xestión.

5. Non se entenderán comprendidas nos números 3 e 4 as partituras musicais, as obras dun só uso nin as compilacións ou agrupacións de fragmentos de obras, ou de obras illadas de carácter plástico ou fotográfico figurativo.»

Seis. Introdúcese un novo artigo 37 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 37 bis. *Obras orfas.*

1. Considerarase obra orfa a obra cuxos titulares de dereitos non están identificados ou, de o estaren, non están localizados malia se ter efectuado unha procura previa dilixente destes.

2. Se existen varios titulares de dereitos sobre unha mesma obra e non todos eles foron identificados ou, malia seren identificados, non foron localizados tras efectuar unha procura dilixente, a obra poderase utilizar conforme a presente lei, sen prexuízo dos dereitos dos titulares que fosen identificados e localizados e, de ser o caso, da necesidade da correspondente autorización.

3. Toda utilización dunha obra orfa requirirá a mención dos nomes dos autores e titulares de dereitos de propiedade intelectual identificados, sen prexuízo do disposto no artigo 14.2.º

4. Os centros educativos, museos, bibliotecas e hemerotecas accesibles ao público, así como os organismos públicos de radiodifusión, arquivos, fonotecas e filmotecas poderán reproducir, para efectos de dixitalización, posta á disposición do público, indexación, catalogación, conservación ou restauración, e pór á disposición do público, na forma establecida no artigo 20.2.i), as seguintes obras orfas, sempre que tales actos se leven a cabo sen ánimo de lucro e co fin de alcanzar obxectivos relacionados coa súa misión de interese público, en particular a conservación e restauración das obras que figuren na súa colección e a facilitación do acceso a ela con fins culturais e educativos:

a) Obras cinematográficas ou audiovisuais, fonogramas e obras publicadas en forma de libros, xornais, revistas ou outro material impreso que figuren nas coleccións de centros educativos, museos, bibliotecas e hemerotecas accesibles ao público, así como de arquivos, fonotecas e filmotecas.

b) Obras cinematográficas ou audiovisuais e fonogramas producidos por organismos públicos de radiodifusión ata o 31 de decembro de 2002 inclusive, e que figuren nos seus arquivos.

O disposto neste artigo aplicarase tamén ás obras e prestacións protexidas que estean inseridas ou incorporadas nas obras citadas neste punto ou formen parte integral destas.

5. As obras orfas poderanse utilizar sempre que fosen publicadas por primeira vez ou, na falta de publicación, fosen radiodifundidas por primeira vez nun Estado membro da Unión Europea. Esta utilización poderase levar a cabo logo de busca diligente, no dito Estado, dos titulares dos dereitos de propiedade intelectual da obra orfa. No caso das obras cinematográficas ou audiovisuais cuxo produtor teña a súa sede ou residencia habitual nun Estado membro da Unión Europea, a busca dos titulares deberase realizar no dito Estado.

Así mesmo, as entidades citadas no número anterior que puxesen á disposición do público, co consentimento dos seus titulares de dereitos, obras orfas non publicadas nin radiodifundidas, poderán utilizalas, cando sexa razoable presumir que os seus titulares non se oporían aos usos previstos neste artigo. Neste caso, a busca a que se refire o parágrafo anterior deberá realizarse en España.

A busca diligente realizarase de boa fe, mediante a consulta de, ao menos, as fontes de información que regulamentariamente se determinen, sen prexuízo da obrigaçión de consultar fontes adicionais dispoñibles noutros países onde haxa indicios da existencia de información pertinente sobre os titulares de dereitos.

6. As entidades citadas no número 4 rexistrarán o proceso de busca dos titulares de dereitos e remitirán a seguinte información ao órgano competente a que se refire o número seguinte:

- a) Os resultados das buscas dilixentes que efectuasen e que levasen á conclusión de que unha obra ou un fonograma debe considerarse obra orfa.
- b) O uso que as entidades fan das obras orfas de conformidade coa presente lei.
- c) Calquera cambio, de conformidade co número seguinte, na condición de obra orfa das obras e dos fonogramas que utilicen.
- d) A información de contacto pertinente da entidade en cuestión.

7. En calquera momento, os titulares de dereitos de propiedade intelectual dunha obra poderán solicitar ao órgano competente que regulamentariamente se determine o fin da súa condición de obra orfa no que se refire aos seus dereitos e percibir unha compensación equitativa pola utilización levada a cabo conforme o disposto neste artigo.»

Sete. Introdúcese un novo artigo 110 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 110 bis. *Disposicións relativas á cesión de dereitos ao produtor de fonogramas.*

1. Se, unha vez transcorridos cincuenta anos desde a publicación lícita do fonograma ou, en caso de non se ter producido esta última, cincuenta anos desde a súa comunicación lícita ao público, non se pon á venda un número suficiente de copias que satisfaga razoablemente as necesidades estimadas do público de acordo coa natureza e finalidade do fonograma, ou non se pon á disposición do público, na forma establecida no artigo 20.2.i), o artista intérprete ou executante poderá por fin ao contrato en virtude do cal cede os seus dereitos con respecto á gravación da súa interpretación ou execución ao produtor de fonogramas.

O dereito a resolver o contrato de cesión poderase exercer se, no prazo dun ano desde a notificación fidedigna do artista intérprete ou executante da súa intención de resolver o contrato de cesión conforme o disposto no parágrafo

anterior, o produtor non leva a cabo ambos os actos de explotación mencionados no dito parágrafo. Esta posibilidade de resolución non poderá ser obxecto de renuncia por parte do artista intérprete ou executante.

Cando un fonograma conteña a gravación das interpretacións ou execucións de varios artistas intérpretes ou executantes, estes só poderán resolver o contrato de cesión de conformidade co artigo 111. Se se pon fin ao contrato de cesión de conformidade co especificado no presente punto, expirarán os dereitos do produtor do fonograma sobre este.

2. Cando un contrato de cesión outorgue ao artista intérprete ou executante o dereito a unha remuneración única, terá dereito a percibir unha remuneración anual adicional por cada ano completo unha vez transcorridos cincuenta anos desde a publicación lícita do fonograma ou, en caso de non se ter producido esta última, cincuenta anos desde a súa comunicación lícita ao público. O dereito a obter esa remuneración anual adicional, cuxo debedor será o produtor do fonograma ou, de ser o caso, o seu cesionario en exclusiva, non poderá ser obxecto de renuncia por parte do artista intérprete ou executante, e farase efectivo a través das entidades de xestión dos dereitos de propiedade intelectual dos artistas intérpretes ou executantes.

O importe total dos fondos que o debedor deba destinar ao pagamento da remuneración adicional anual mencionada no parágrafo anterior será igual ao 20 por cento dos ingresos brutos que obtivese, no ano precedente a aquel en que se aboe a remuneración, pola reprodución, distribución e posta á disposición do público, na forma establecida no artigo 20.2.i), dos fonogramas en cuestión, unha vez transcorridos cincuenta anos desde a publicación lícita do fonograma ou, en caso de non se ter producido esta última, cincuenta anos desde a súa comunicación lícita ao público.

Quedan excluídas do cálculo dos ingresos a que se refire o parágrafo anterior as cantidades percibidas polo debedor en concepto de compensación equitativa por copia privada e alugamento de fonogramas.

Os debedores da remuneración anual adicional a que se refire este punto estarán obrigados a facilitar anualmente á entidade de xestión correspondente, logo de solicitude, toda a información que poida resultar necesaria a fin de asegurar o pagamento desa remuneración.

3. Cando un artista intérprete ou executante teña dereito a pagamentos periódicos, non se deducirán dos importes aboados ao artista intérprete ou executante ningún pagamento anticipado nin deducións establecidas contractualmente ao cumprirse cincuenta anos desde a publicación lícita do fonograma ou, en caso de non se ter producido esta última, cincuenta anos desde a súa comunicación lícita ao público.»

Oito. Modifícase o parágrafo segundo do artigo 112, que queda redactado nos seguintes termos:

«Con todo, se dentro do dito período, se publica ou se comunica lícitamente ao público, por un medio distinto ao fonograma, unha gravación da interpretación ou execución, os mencionados dereitos expirarán aos cincuenta anos computados desde o día 1 de xaneiro do ano seguinte á data da primeira publicación ou a primeira comunicación pública, se esta é anterior. Se a publicación ou comunicación pública da gravación da interpretación ou execución se produce nun fonograma, os mencionados dereitos expirarán aos setenta anos computados desde o día 1 de xaneiro do ano seguinte á data da primeira publicación ou a primeira comunicación pública, se esta é anterior.»

Nove. Modifícase o parágrafo primeiro do artigo 119, que queda redactado nos seguintes termos:

«Os dereitos dos produtores de fonogramas expirarán cincuenta anos despois de que se fixese a gravación. Porén, se o fonograma se publica lícitamente durante

ese período, os dereitos expirarán setenta anos despois da data da primeira publicación lícita. Se durante o citado período non se efectúa ningunha publicación lícita pero o fonograma se comunica lícitamente ao público, os dereitos expirarán setenta anos despois da data da primeira comunicación lícita ao público.»

Dez. Modifícase o artigo 138, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 138. *Accións e medidas cautelares urxentes.*

O titular dos dereitos recoñecidos nesta lei, sen prexuízo doutras accións que lle correspondan, poderá instar o cesamento da actividade ilícita do infractor e exixir a indemnización dos danos materiais e morais causados, nos termos previstos nos artigos 139 e 140. Tamén poderá instar a publicación ou difusión, total ou parcial, da resolución xudicial ou arbitral en medios de comunicación a custa do infractor.

Terá tamén a consideración de responsable da infracción quen induza a sabendas a conduta infractora; quen coopere con ela, coñecendo a conduta infractora ou contando con indicios razoables para coñecela; e quen, tendo un interese económico directo nos resultados da conduta infractora, conte cunha capacidade de control sobre a conduta do infractor. O anterior non afecta as limitacións de responsabilidade específicas establecidas nos artigos 14 a 17 da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico, na medida en que se cumpran os requisitos legais establecidos na dita lei para a súa aplicación.

Así mesmo, poderá solicitar con carácter previo a adopción das medidas cautelares de protección urxente reguladas no artigo 141.

Tanto as medidas de cesación específicas previstas no artigo 139.1.h) como as medidas cautelares previstas no artigo 141.6 poderán tamén solicitarse, cando sexan apropiadas, contra os intermediarios a cuxos servizos recorra un terceiro para infrinxir dereitos de propiedade intelectual recoñecidos nesta lei, aínda que os actos de tales intermediarios non constitúan en si mesmos unha infracción, sen prexuízo do disposto na Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico. Estas medidas deberán ser obxectivas, proporcionadas e non discriminatorias.»

Once. Modifícase o número 5 do artigo 151 e engádense dous novos números 13 e 14, coa seguinte redacción:

«5. Os dereitos dos socios e, en particular, o réxime de voto, que se poderá establecer tendo en conta criterios de ponderación que limiten razoablemente o voto plural, garantindo, en todo caso, unha representación suficiente e equilibrada do conxunto dos asociados. Estes criterios de ponderación poderán basearse unicamente na duración da condición de socio na entidade de xestión, nas cantidades recibidas en virtude de tal condición ou en ambos. En materia relativa a sancións de exclusión de socios, o réxime de voto será igualitario.»

«13. As disposicións adecuadas para asegurar unha xestión libre de influencias dos usuarios do seu repertorio e para evitar unha inxusta utilización preferencial das súas obras e prestacións protexidas.»

«14. O procedemento de tratamento e resolución das reclamacións e queixas presentadas polos membros no relativo particularmente ás condicións de adquisición e perda da condición de socio, aos aspectos relativos ao contrato de xestión e á recadación e repartición de dereitos.»

Doce. Modifícase o número 1 do artigo 153, coa seguinte redacción, e suprímese o número 2 dese artigo:

«A xestión dos dereitos será encomendada polos seus titulares á entidade de xestión mediante contrato cuxa duración non poderá ser superior a tres anos renovables por períodos dun ano, nin poderá impor como obrigatoria a xestión de

todas as modalidades de explotación nin a da totalidade da obra ou produción futura. Isto sen prexuízo dos dereitos previstos nesta lei cuxa xestión se deba exercer exclusivamente a través das entidades de xestión.»

Trece. Modifícase o artigo 154, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 154. *Repartición, pagamento e prescrición de dereitos.*

1. A repartición dos dereitos recadados efectuarase equitativamente entre os titulares das obras ou prestacións utilizadas, consonte un sistema predeterminado nos estatutos e que exclúa a arbitrariedade. A repartición e o pagamento de dereitos efectuaranse dilixentemente.

2. A participación dos titulares na repartición dos dereitos recadados pola entidade de xestión será proporcional á utilización das súas obras ou prestacións. As entidades de xestión establecerán os métodos e medios adecuados para obter información pormenorizada sobre o grao de utilización das obras e prestacións por parte dos usuarios na súa actividade, e estes quedan obrigados a facilitar esa información nun formato acordado coas entidades de xestión. Nos supostos en que a obtención da información se realice por vía electrónica deberán observar as normas ou prácticas sectoriais voluntarias desenvolvidas a nivel internacional ou da Unión Europea para o intercambio electrónico dese tipo de datos.

Así mesmo, a asemblea xeral da entidade de xestión poderá adoptar certas regras que teñan en conta, na repartición, as obras, interpretacións, execucións ou transmisións culturalmente relevantes, ou a súa natureza, primicia ou calquera outro aspecto obxectivamente razoable, así como os acordos internacionalmente alcanzados.

3. A acción para reclamar ás entidades de xestión o pagamento de cantidades asignadas na repartición a un titular, prescribe aos cinco anos contados desde o 1 de xaneiro do ano seguinte ao da posta á disposición do titular das cantidades que lle correspondan.

4. A acción para reclamar ás entidades de xestión o pagamento de cantidades recadadas que estean pendentes de asignación cando, tras o procedemento de repartición, non fosen identificados o titular ou a obra ou prestación protexida, prescribe aos cinco anos contados desde o 1 de xaneiro do ano seguinte ao da súa recadación.

No procedemento de repartición, as entidades de xestión adoptarán as medidas necesarias para identificar e localizar os titulares de dereitos. En particular, estas medidas incluírán:

a) A verificación de datos de rexistro actualizado dos membros da entidade, así como de rexistros normalizados de obras e prestacións protexidas, e doutros rexistros facilmente dispoñibles.

b) A posta á disposición dos membros doutras entidades de xestión e do público dunha listaxe de obras e prestacións cuxos titulares de dereitos non fosen identificados ou localizados, conxuntamente con calquera outra información pertinente dispoñible que poida contribuír a identificar ou localizar o titular do dereito, nos termos do ordinal 4.º do artigo 157.1.d).

5. As cantidades recadadas e non reclamadas polo seu titular no prazo previsto nos números 3 e 4 deste artigo serán destinadas polas entidades de xestión ás seguintes finalidades:

a) Á realización de actividades asistenciais a favor dos membros da entidade e/ou actividades de formación e promoción de autores e artistas intérpretes e executantes.

b) Á promoción da oferta dixital legal das obras e prestacións protexidas cuxos dereitos xestionan, nos termos previstos no artigo 155.1.c) 1.º e 3.º

- c) A acrecentar a repartición a favor do resto de obras xestionadas pola entidade de xestión, debidamente identificadas.
- d) Ao financiamento dun portelo único de facturación e pagamento.

A asemblea xeral de cada entidade de xestión deberá acordar anualmente as porcentaxes mínimas das cantidades recadadas e non reclamadas que se destinarán a cada unha das finalidades anteriormente sinaladas e que en ningún caso, salvo no suposto da anterior letra d), poderán ser inferiores a un 15 por cento por cada unha destas.

No caso de que as entidades de xestión presenten excedentes negativos nas súas contas anuais ou non acrediten estar ao día das súas obrigacións fiscais e de seguridade social, ou ambos, deberán destinar as cantidades sinaladas no primeiro parágrafo do presente punto, e ata o importe que resulte necesario, a compensar os excedentes negativos que presenten as súas contas anuais ou a cumprir coas obrigacións anteriormente citadas, ou ambos.

6. Transcorridos tres anos desde o 1 de xaneiro do ano seguinte ao da posta á disposición do titular das cantidades que lle correspondan ou da recadación, as entidades de xestión poderán dispoñer anualmente de forma anticipada de ata a metade das cantidades pendentes de prescrición, para os mesmos fins previstos no número anterior, sen prexuízo das reclamacións dos titulares sobre esas cantidades non prescritas. Para estes efectos, as entidades de xestión constituirán un depósito de garantía co 10 por cento das cantidades dispostas.

7. As entidades de xestión non poderán conceder créditos ou préstamos, directa ou indirectamente, nin afianzar, avalar ou garantir de calquera modo obrigacións de terceiros, salvo autorización expresa e singular da Administración competente e sempre e cando estean directamente relacionadas con actividades asistenciais e/ou promocionais que redunden en beneficio dos titulares de dereitos representados.

8. As entidades de xestión só poderán conceder anticipos aos membros da entidade, á conta das futuras reparticións de dereitos recadados, cando a súa concesión se basee en normas non discriminatorias e non comprometan o resultado final das reparticións de dereitos.

9. As entidades de xestión deberán administrar os dereitos recadados e os rendementos derivados deles, manténdooos separados na súa contabilidade dos seus propios activos e dos ingresos derivados dos seus servizos de xestión ou doutras actividades. En ningún caso poderán utilizar os dereitos recadados e os rendementos derivados deles para fins distintos da súa repartición aos titulares de dereitos, salvo para deducir ou compensar os seus descontos de xestión e o importe destinado a financiar as actividades e servizos previstos no artigo 155 de conformidade coas decisións adoptadas na asemblea xeral da entidade de xestión.»

Catorce. Modifícase o artigo 155, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 155. *Función social e desenvolvemento da oferta dixital legal.*

1. As entidades de xestión, directamente ou por medio doutras entidades, fomentarán:

- a) A promoción de actividades ou servizos de carácter asistencial en beneficio dos seus membros,
- b) a realización de actividades de formación e promoción de autores e artistas, intérpretes e executantes, e
- c) a oferta dixital legal das obras e prestacións protexidas cuxos dereitos xestionan, dentro do cal se entenderán comprendidas:

1.º As campañas de formación, educación ou sensibilización sobre oferta e consumo legal de contidos protexidos, así como campañas de loita contra a vulneración dos dereitos de propiedade intelectual.

2.º A promoción directa das obras e prestacións protexidas cuxos dereitos xestiona a través de plataformas tecnolóxicas propias ou compartidas con terceiros.

3.º As actividades para fomentar a integración de autores e artistas con discapacidade no seu respectivo ámbito creativo ou artístico, ou ambos, así como a promoción da oferta dixital das súas obras, creacións e prestacións, e o acceso das persoas discapacitadas a elas no ámbito dixital.

2. As entidades de xestión deberán dedicar ás actividades e servizos a que se refiren as letras a) e b) do número anterior, por partes iguais, a porcentaxe da remuneración compensatoria prevista no artigo 25 que regulamentariamente se determine.

3. Por requirimento da Administración competente, as entidades de xestión deberán acreditar o carácter asistencial, formativo, promocional e de oferta dixital legal, das actividades e servizos referidos neste artigo.

4. Co fin de levar a cabo as actividades do número 1, as entidades de xestión poderán constituír persoas xurídicas sen ánimo de lucro segundo o establecido na lexislación vixente, logo de comunicación á Administración competente. En caso de disolución da persoa xurídica así constituída, a entidade de xestión deberá comunicar a disolución e os termos dela ao órgano ao cal no seu momento comunicou a súa constitución.

5. Con carácter excepcional e de maneira xustificada, a fin de levar a cabo as actividades recollidas nas letras a) e b) do número 1, ou outras de interese manifesto, as entidades de xestión poderán, mediante autorización expresa e singular da Administración competente, constituír ou formar parte de persoas xurídicas con ánimo de lucro. En caso de disolución desas persoas xurídicas, a entidade de xestión deberá comunicar de forma inmediata esa disolución e os termos dela ao órgano que no seu momento autorizou a súa constitución ou asociación.»

Quince. Modifícase o artigo 156, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 156. *Contabilidade e auditoría.*

1. As entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual deberán presentar contas anuais elaboradas de conformidade co plan de contabilidade das entidades sen fins lucrativos e formularanas exclusivamente segundo os modelos normais previstos nel.

As entidades de xestión que participen en sociedades mercantís e se encontren en calquera dos supostos previstos para a sociedade dominante nos artigos 42 e 43 do Código de comercio, deberán formular contas anuais consolidadas nos termos previstos no dito código e no Real decreto 1159/2010, do 17 de setembro, polo que se aproban as normas para a formulación de contas anuais consolidadas e se modifica o Plan xeral de contabilidade aprobado polo Real decreto 1514/2007, do 16 de novembro, e o Plan xeral de contabilidade de pequenas e medianas empresas aprobado polo Real decreto 1515/2007, do 16 de novembro.

2. A memoria das contas anuais da entidade de xestión, ademais de completar, ampliar e comentar a información contida no resto de documentos que forman parte integrante das contas anuais, incluírá información sobre as actividades desenvolvidas para o cumprimento do seu obxecto e fins e, como mínimo, os seguintes datos:

a) Os importes totais da facturación e da recadación efectivamente percibida correspondentes ao exercicio, desagregados por cada un dos dereitos e das modalidades de explotación administrados.

b) O importe total repartido, desagregado por cada un dos dereitos e das modalidades de explotación administrados, con detalle en todos os casos dos seguintes aspectos:

1.º As cantidades tanto asignadas como percibidas polos membros da entidade e polas entidades de xestión nacionais e estranxeiras.

2.º As cantidades pendentes de asignación na repartición.

3.º As cantidades asignadas a titulares que non sexan membros da entidade nos casos de xestión colectiva obrigatoria e as efectivamente percibidas por estes.

c) Os descontos aplicados a cada un dos dereitos e modalidades de explotación administrados.

d) Un informe sobre a evolución e a situación da entidade, os acontecementos importantes para ela ocorridos despois do peche do exercicio, a evolución previsible da entidade e as actividades de investigación e desenvolvemento realizadas en materias tales como sistemas de xestión de dereitos.

e) As cantidades destinadas ao cumprimento da función social prevista no artigo 155, desagregadas por conceptos e indicando as entidades que realicen as correspondentes actividades, os proxectos aprobados e as cantidades destinadas a cada un deles.

f) As modificacións dos estatutos, normas de réxime interno e funcionamento e do contrato de xestión, aprobadas durante o exercicio.

g) Os contratos subscritos con asociacións de usuarios e os contratos de representación celebrados con organizacións nacionais e estranxeiras, de xestión colectiva de dereitos e prestacións protexidas.

h) A evolución do número de membros da entidade, por cada unha das categorías previstas nos estatutos.

i) As cantidades recadadas acumuladas que estean pendentes de asignación ou de repartición efectiva e as datas de prescrición para a súa reclamación.

3. Todas as entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual someterán a auditoría as súas contas anuais. A auditoría contratarase e realizarase de acordo co previsto no texto refundido da Lei de auditoría de contas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2011, do 1 de xullo, con excepción do disposto no seu artigo 19, e os auditores disporán dun prazo mínimo dun mes, a partir do momento en que lles sexan entregadas as contas anuais formuladas, para realizar o informe de auditoría.

Os auditores serán nomeados pola asemblea xeral da entidade celebrada antes de que finalice o exercicio que se pretende auditar. O nomeamento dos auditores non poderá ser inferior a tres anos nin superior a dez, nin renovarse sen transcorrer un mínimo de tres anos desde o seu anterior mandato. A asemblea xeral non poderá revogar os auditores antes de que finalice o período para o cal foron nomeados, a non ser que medie xusta causa.

Cando a asemblea xeral non nomease o auditor antes de finalizar o exercicio que se pretende auditar ou a persoa nomeada non acepte a encarga ou non poida cumprir as súas funcións, o máximo órgano executivo da entidade deberá solicitar do rexistrador mercantil do domicilio social a designación da persoa ou persoas que deban realizar a auditoría, de acordo co disposto no Rexistro Mercantil para sociedades mercantís. Nestes casos, a solicitude ao rexistrador mercantil tamén poderá ser realizada por calquera socio da entidade.

4. O máximo órgano executivo da entidade de xestión formulará as contas anuais dentro dos tres primeiros meses seguintes ao peche de cada exercicio.

As contas anuais xunto co informe do auditor poranse á disposición dos membros da entidade no seu domicilio social e no das delegacións territoriais, cunha antelación mínima de quince días ao da celebración da asemblea xeral en que deban ser aprobadas.

As contas anuais deberán ser aprobadas pola asemblea xeral no prazo de seis meses desde o peche de cada exercicio.

5. Dentro do mes seguinte á aprobación das contas anuais, presentarase para o seu depósito no Rexistro Mercantil do domicilio social certificación dos acordos da asemblea xeral de aprobación das contas anuais, á cal se xuntará un exemplar de cada unha de tales contas e do informe dos auditores.»

Dezaseis. Modifícase o número 1 do artigo 157, que queda redactado nos seguintes termos:

«1. As entidades de xestión están obrigadas:

a) A negociar e contratar, baixo remuneración, en condicións equitativas e non discriminatorias con quen o solicite, salvo motivo xustificado, a concesión de autorizacións non exclusivas dos dereitos xestionados, actuando baixo os principios de boa fe e transparencia.

b) A establecer tarifas xerais, simples e claras que determinen a remuneración exixida pola utilización do seu repertorio, que deberán prever reducións para as entidades culturais que carezan de finalidade lucrativa. O importe das tarifas establecerase en condicións razoables, atendendo ao valor económico da utilización dos dereitos sobre a obra ou prestación protexida na actividade do usuario, e buscando o xusto equilibrio entre ambas as partes, para o cal se terán en conta ao menos os seguintes criterios:

1.º O grao de uso efectivo do repertorio no conxunto da actividade do usuario.

2.º A intensidade e relevancia do uso do repertorio no conxunto da actividade do usuario.

3.º A amplitude do repertorio da entidade de xestión. Para estes efectos, entenderase por repertorio as obras e prestacións cuxos dereitos xestionan unha entidade de xestión colectiva.

4.º Os ingresos económicos obtidos polo usuario pola explotación comercial do repertorio.

5.º O valor económico do servizo prestado pola entidade de xestión para facer efectiva a aplicación de tarifas.

6.º As tarifas establecidas pola entidade de xestión con outros usuarios para a mesma modalidade de utilización.

7.º As tarifas establecidas por entidades de xestión homólogas noutros Estados membros da Unión Europea para a mesma modalidade de uso, sempre que existan bases homoxéneas de comparación.

A metodoloxía para a determinación das tarifas xerais aprobarase mediante orde do Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e a Competencia e logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos.

c) A negociar e celebrar contratos xerais con asociacións de usuarios do seu repertorio, sempre que aquelas o soliciten e sexan representativas do sector correspondente.

d) A difundir no seu sitio web de forma facilmente accesible:

1.º As tarifas xerais vixentes para cada unha das modalidades de uso do seu repertorio, incluídos os descontos e as circunstancias en que se deben aplicar, que deberán ser publicadas no prazo de dez días desde o seu establecemento ou última modificación, xunto cos principios, criterios e metodoloxía utilizados para o seu cálculo.

2.º O repertorio que xestiona a entidade, que deberá incluír aquelas obras e prestacións protexidas que xestionan en virtude dos acordos de representación vixentes subscritos con organizacións de xestión colectiva estranxeiras, así como os nomes desas organizacións e o seu respectivo ámbito territorial de xestión.

3.º Os contratos xerais que teñan subscritos con asociacións de usuarios e os modelos de contrato que habitualmente se utilicen para cada modalidade de utilización do seu repertorio.

4.º Os sistemas, normas e procedementos de repartición, o importe ou porcentaxe dos descontos que sexan aplicados a cada dereito e modalidade de explotación administrados, e as obras e prestacións protexidas que administran cuxos titulares están parcial ou totalmente non identificados ou localizados.

e) A participar na creación, xestión, financiamento e mantemento dun portelo único de facturación e pagamento, accesible a través da internet, nos prazos e condicións determinados na normativa en vigor, e no cal os usuarios do repertorio das entidades de xestión poidan coñecer de forma actualizada o custo individual e total que se deberá satisfacer ao conxunto desas entidades, como resultado da aplicación das tarifas xerais á súa actividade, e realizar o pagamento correspondente.

f) A informar os usuarios do repertorio que representen sobre as condicións comerciais outorgadas a outros usuarios que leven a cabo actividades económicas similares.

g) A informar os seus membros, precedendo solicitude por escrito respecto das seguintes cuestións:

1.º As persoas que forman parte da alta dirección e dos órganos de representación, así como das comisións e grupos de traballo en que aquelas participen.

2.º As retribucións e demais percepcións que se atribúan ás persoas indicadas no parágrafo anterior pola súa condición de membros dos órganos de representación e de alta dirección e integrantes das comisións e grupos de traballo. Estas informacións poderanse dar de forma global por concepto retributivo, recollendo separadamente os correspondentes ao persoal de alta dirección do resto de membros ou integrantes dos órganos e comisións anteriormente sinalados que non teñan esa condición.

3.º As condicións dos contratos subscritos pola entidade con usuarios do seu repertorio, coas súas asociacións e con outras entidades de xestión, cando acrediten ter interese lexítimo e directo.

h) A practicar respecto dos seus membros a rendición de liquidacións e dos pagamentos que lles realizase a entidade pola utilización das súas obras e prestacións. Estas liquidacións deberán conter ao menos os seguintes datos: dereito e modalidade a que se refire, período de devindicación, orixe ou procedencia da recadación e as súas deducións aplicadas.

i) A cumprir coas obrigacións previstas no número 1 da letra g) e a letra h) do presente número respecto aos titulares de dereitos non membros da entidade de xestión que administre a mesma categoría de dereitos que pertenza ao titular no relativo aos dereitos de xestión colectiva obrigatoria.

j) A notificar de forma dilixente á Administración competente os documentos que conteñan a información completa sobre os nomeamentos e cesamentos dos seus administradores e apoderados, os modelos de contratos de xestión e as súas modificacións, as tarifas xerais e as súas modificacións, xunto cos principios, criterios e metodoloxía utilizados para o seu cálculo, os contratos xerais celebrados con asociacións de usuarios e os concertados con organizacións nacionais e estranxeiras de xestión colectiva, así como os documentos mencionados no artigo 156.

k) A elaborar un orzamento anual de recadación e repartición de dereitos xestionados e de ingresos e gastos da entidade, que se aprobará con carácter previo ao inicio do exercicio a que vaia referido. A correspondente proposta porase á disposición dos membros da entidade no seu domicilio social e no das súas delegacións territoriais cunha antelación mínima de quince días ao da celebración da sesión do órgano que teña atribuída a competencia para a súa aprobación.»

Dezasete. Engádese un novo artigo 157 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 157 bis. *Facultades de supervisión.*

1. As administracións competentes velarán polo cumprimento das obrigacións que incumben ás entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual.

Con este fin, as administracións competentes poderán realizar as actividades de inspección e control que consideren convenientes, solicitando, cando resulte necesario, a colaboración doutras entidades públicas ou privadas.

2. As entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual estarán obrigadas a colaborar coas administracións competentes e atender diligentemente os seus requirimentos de información e documentación.»

Dezaioito. Modifícase o artigo 158, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 158. *Comisión de propiedade intelectual: composición e funcións.*

1. Créase, adscrita ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, a Comisión de Propiedade Intelectual, como órgano colexiado de ámbito nacional, para o exercicio das funcións de mediación, arbitraje, determinación de tarifas e control nos supostos previstos no presente título, e de salvagarda dos dereitos de propiedade intelectual que lle atribúe a presente lei. Así mesmo, exercerá funcións de asesoramento sobre cantos asuntos da súa competencia lle sexan consultados polo Ministerio de Educación, Cultura e Deporte.

2. A Comisión actuará por medio de dúas seccións:

a) A sección primeira exercerá as funcións de mediación, arbitraje, determinación de tarifas e control nos termos previstos no presente título.

b) A sección segunda velará, no ámbito das competencias do Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, pola salvagarda dos dereitos de propiedade intelectual fronte á súa vulneración polos responsables de servizos da sociedade de información nos termos previstos nos artigos 8 e concordantes da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico.

3. A sección primeira estará composta por catro vogais titulares, que poderán delegar as súas funcións nos seus respectivos suplentes, todos eles elixidos entre expertos de recoñecida competencia en materia de propiedade intelectual e de defensa da competencia, entre os cales o Ministerio de Educación, Cultura e Deporte designará o presidente da sección, que exercerá o voto de calidade. Os vogais da sección serán nomeados polo Goberno, mediante real decreto, por proposta dos titulares dos ministerios de Educación, Cultura e Deporte, de Economía e Competitividade, de Xustiza e de Industria, Enerxía e Turismo, por un período de cinco anos renovable por unha soa vez.

A composición, funcionamento e actuación da sección primeira rexeráse polo disposto nesta lei e nas normas regulamentarias que a desenvolvan e supletoriamente polas previsións da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e da Lei 60/2003, do 23 de decembro, de arbitraje, e da Lei 5/2012, do 6 de xullo, de mediación en asuntos civís e mercantís. O Goberno poderá modificar regulamentariamente a composición da sección primeira.

4. A sección segunda, baixo a presidencia do secretario de Estado de Cultura ou persoa en que este delegue, comporase de dous vogais do Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, un vogal do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo, un vogal do Ministerio de Xustiza, un vogal do Ministerio de Economía e Competitividade e un vogal do Ministerio da Presidencia, designados polos citados departamentos, entre o persoal das administracións públicas, pertencente a grupos ou categorías para os cales se exixa titulación superior, e que reúnan coñecementos

específicos acreditados en materia de propiedade intelectual. Sen prexuízo do cumprimento do anterior requisito, na designación que realice cada departamento valorarase adicionalmente a formación xurídica nos ámbitos do dereito procesual, da xurisdición contencioso-administrativa e das comunicacións electrónicas. Os departamentos citados designarán, no mesmo acto, segundo os requisitos sinalados no número anterior, un suplente para cada un dos vogais, para os efectos legalmente previstos nos supostos de vacante, ausencia ou enfermidade e, en xeral, cando concorra algunha causa xustificada.

Regulamentariamente determinarase o funcionamento da sección segunda e o procedemento para o exercicio das funcións que ten atribuídas.»

Dezanove. Engádese un novo artigo 158 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 158 bis. *Funcións de mediación, arbitraje, determinación de tarifas e control.*

1. A sección primeira da Comisión de Propiedade Intelectual exercerá a súa función de mediación nos seguintes termos:

a) Colaborando nas negociacións, logo de sometemento voluntario das partes por falta de acordo, respecto daquelas materias directamente relacionadas coa xestión colectiva de dereitos de propiedade intelectual e para a autorización da distribución por cable dunha emisión de radiodifusión entre os titulares dos dereitos de propiedade intelectual e as empresas de distribución por cable.

b) Presentando, de ser o caso, propostas ás partes.

Considerarase que todas as partes aceptan a proposta a que se refire o parágrafo anterior, se ningunha delas expresa a súa oposición nun prazo de tres meses. Neste suposto, a resolución da Comisión producirá os efectos previstos na Lei 60/2003, do 23 de decembro, de arbitraje, e será revisable ante a orde xurisdiccional civil. A proposta e calquera oposición a ela notificaranse ás partes, de conformidade co disposto nos artigos 58 e 59 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

2. A sección primeira da Comisión de Propiedade Intelectual actuará na súa función de arbitraje:

a) Dando solución, logo de sometemento voluntario das partes, aos conflitos sobre materias directamente relacionadas coa xestión colectiva de dereitos de propiedade intelectual.

b) Fixando, por solicitude da propia entidade de xestión afectada, dunha asociación de usuarios, dunha entidade de radiodifusión ou dun usuario afectado especialmente significativo, a xuízo da Comisión, e logo de aceptación da outra parte, cantidades substitutorias das tarifas xerais, para os efectos sinalados no número 2 do artigo 157, para o cal deberá ter en conta ao menos os criterios mínimos de determinación destas, previstos no artigo 157.1.b).

O determinado neste número entenderase sen prexuízo das accións que se poidan exercer ante a xurisdición competente. Porén, a suscitación da controversia sometida a decisión arbitral ante a sección impedirá aos xuíces e tribunais coñecer dela ata que sexa ditada a resolución e sempre que a parte interesada o invoque mediante excepción.

3. A sección primeira da Comisión de Propiedade Intelectual exercerá a súa función de determinación das tarifas para a explotación dos dereitos de xestión colectiva obrigatoria, e para os dereitos de xestión colectiva voluntaria que, respecto da mesma categoría de titulares, concorran cun dereito de remuneración sobre a mesma obra ou prestación.

A sección establecerá o importe da remuneración exixida pola utilización de obras e demais prestacións do repertorio das entidades de xestión, a forma de pagamento e demais condicións necesarias para facer efectivos os dereitos indicados no parágrafo anterior, por solicitude da propia entidade de xestión afectada, dunha asociación de usuarios, dunha entidade de radiodifusión ou dun usuario especialmente significativo, a xuízo da sección, cando non haxa acordo entre ambas, no prazo de seis meses desde o inicio formal da negociación. No exercicio desta función, a sección primeira poderá solicitar informe previo daqueles organismos públicos que exerzan as súas funcións en relación cos mercados ou sectores económicos a que afecten as tarifas por determinar, así como das asociacións ou representantes dos usuarios correspondentes.

Na determinación destas tarifas, a sección primeira observará, ao menos, os criterios establecidos na letra b) do artigo 157.1. Así mesmo, estas decisións publicaranse no Boletín Oficial del Estado, serán aplicables a partir do día seguinte ao da publicación, con alcance xeral para todos os titulares e obrigados, respecto da mesma modalidade de explotación de obras e prestacións e idéntico sector de usuarios, e poderase recorrer contra elas ante a xurisdición contencioso-administrativa.

Así mesmo, a sección primeira poderá ditar resolucións actualizando ou desenvolvendo a metodoloxía para a determinación das tarifas xerais referida no artigo 157.1.b), logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

4. A sección primeira da Comisión de Propiedade Intelectual exercerá a súa función de control velando para que as tarifas xerais establecidas polas entidades de xestión en cumprimento das súas obrigacións sexan equitativas e non discriminatorias, para o cal deberá valorar, entre outros aspectos, a aplicación dos criterios mínimos previstos no artigo 157.1.b) na súa determinación. En caso de apreciarse un incumprimento destas obrigacións, comunicarse esta circunstancia á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia para os efectos oportunos.

5. Regulamentariamente determinarase o procedemento para o exercicio das funcións que a sección primeira desenvolverá de conformidade co disposto nos números anteriores.»

Vinte. Engádesse un novo artigo 158 ter, coa seguinte redacción:

«Artigo 158 ter. *Función de salvagarda dos dereitos no contorno dixital.*

1. A sección segunda da Comisión de Propiedade Intelectual exercerá as funcións de salvagarda dos dereitos de propiedade intelectual fronte á súa vulneración polos responsables de servizos da sociedade de información a través dun procedemento cuxo obxecto será o restablecemento da legalidade.

2. O procedemento de restablecemento da legalidade dirixirase contra:

A) Os prestadores de servizos da sociedade da información que vulneren dereitos de propiedade intelectual. A sección segunda terá en conta, para acordar ou non o inicio do procedemento, o seu nivel de audiencia en España e o número de obras e prestacións protexidas indiciariamente non autorizadas ás cales é posible acceder a través do servizo ou o seu modelo de negocio.

B) Os prestadores de servizos da sociedade da información que vulneren dereitos de propiedade intelectual da forma referida no parágrafo anterior, facilitando a descrición ou a localización de obras e prestacións que indiciariamente se ofrezan sen autorización, desenvolvendo para tal efecto un labor activo e non neutral, e que non se limiten a actividades de mera intermediación técnica. En particular, incluíranse aqueles que ofrezan listaxes ordenadas e clasificadas de enlaces ás obras e prestacións referidas anteriormente, con independencia de que tales enlaces poidan ser proporcionados inicialmente polos destinatarios do servizo.

3. O procedemento iniciárase de oficio, logo de denuncia do titular dos dereitos de propiedade intelectual que se consideren vulnerados ou da persoa que teña encomendado o seu exercicio. Este deberá achegar xunto coa denuncia unha proba razoable do intento previo de requirimento de retirada infrutuoso ao servizo da sociedade da información presuntamente infractor solicitando a retirada dos contidos específicos ofrecidos sen autorización e será suficiente dirixir ese requirimento ao enderezo electrónico que o prestador facilite ao público para efectos de comunicarse con el. Este requirimento previo poderase considerar cando proceda, para efectos da xeración do coñecemento efectivo nos termos establecidos nos artigos 16 e 17 da Lei 34/2002, do 11 de xullo, sempre e cando identifique exactamente a obra ou prestación, o titular dos dereitos correspondentes e, ao menos, un lugar onde a obra ou prestación é ofrecida no servizo da sociedade da información. En caso de que o prestador de servizos non facilite un enderezo electrónico válido para a comunicación con el non será exixible o intento de requirimento previsto neste parágrafo. O intento de requirimento considerarase infrutuoso se o prestador requirido non contesta ou, mesmo contestando, non retira ou inhabilita o acceso aos contidos correspondentes nun prazo de tres días desde a remisión do correspondente requirimento.

As entidades de xestión estarán lexitimadas para instar este procedemento nos termos do disposto no artigo 150.

Este procedemento, que se desenvolverá regulamentariamente, estará baseado nos principios de celeridade e proporcionalidade e nel serán de aplicación os dereitos de defensa previstos no artigo 135 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

A falta de resolución no prazo regulamentariamente establecido producirá a caducidade do procedemento.

As resolucións ditadas pola sección segunda neste procedemento poñen fin á vía administrativa.

4. A sección segunda poderá adoptar as medidas para que se interrompa a prestación dun servizo da sociedade da información que vulnere dereitos de propiedade intelectual ou para retirar os contidos que vulneren os citados dereitos sempre que o prestador causase ou sexa susceptible de causar un dano patrimonial. Estas medidas poderán comprender medidas técnicas e deberes de dilixencia específicos exixibles ao prestador infractor que teñan por obxecto asegurar que cese a vulneración e evitar o seu restablecemento.

A sección segunda poderá estender as medidas de retirada ou interrupción a outras obras ou prestacións protexidas suficientemente identificadas cuxos dereitos representen as persoas que participen como interesadas no procedemento, que correspondan a un mesmo titular de dereitos ou que formen parte dun mesmo tipo de obras ou prestacións, sempre que concorran feitos ou circunstancias que revelen que as citadas obras ou prestacións son igualmente ofrecidas ilícitamente.

Antes de proceder á adopción destas medidas, o prestador de servizos da sociedade da información deberá ser requirido co fin de que nun prazo non superior ás 48 horas poida proceder á retirada voluntaria dos contidos declarados infractores ou, de ser o caso, realice as alegacións e propoña as probas que coide oportunas sobre a autorización de uso ou a aplicabilidade dun límite ao dereito de propiedade intelectual. Transcorrido o prazo anterior, de ser o caso, practícarase proba en dous días e darase traslado aos interesados para conclusións no prazo máximo de cinco días. A sección ditará resolución no prazo máximo de tres días.

A interrupción da prestación do servizo ou a retirada voluntaria das obras e prestacións non autorizadas terán valor de recoñecemento implícito da referida vulneración de dereitos de propiedade intelectual e porá fin ao procedemento.

5. En caso de falta de retirada voluntaria e para efectos de garantir a efectividade da resolución ditada, a sección segunda poderá requirir a colaboración

necesaria dos prestadores de servizos de intermediación, dos servizos de pagamentos electrónicos e de publicidade, e requirilos para que suspendan o correspondente servizo que faciliten ao prestador infractor.

Na adopción das medidas de colaboración a sección segunda valorará a posible efectividade daquelas dirixidas a bloquear o financiamento do prestador de servizos da sociedade da información declarado infractor.

O bloqueo do servizo da sociedade da información por parte dos provedores de acceso da internet deberase motivar adecuadamente en consideración á súa proporcionalidade, tendo en conta a posible eficacia das demais medidas ao alcance.

No caso de se prestar o servizo utilizando un nome de dominio baixo o código de país correspondente a España (.es) ou outro dominio de primeiro nivel cuxo rexistro estea establecido en España, a sección segunda notificará os feitos á autoridade de rexistro para efectos de que cancele o nome de dominio, que non poderá ser asignado novamente nun período de, polo menos, seis meses.

A falta de colaboración polos prestadores de servizos de intermediación, dos servizos de pagamentos electrónicos ou de publicidade considerarase como infracción do disposto no artigo 11 da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico.

En todo caso, a execución da medida de colaboración dirixida ao prestador de servizos de intermediación correspondente, ante o incumprimento do requirimento de retirada ou interrupción, emitido conforme o número anterior, por parte do prestador de servizos da sociedade da información responsable da vulneración, exixirá a autorización xudicial previa, de acordo co procedemento regulado no ordinal segundo do artigo 122 bis da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

6. O incumprimento de requirimentos de retirada de contidos declarados infractores, que resulten de resolucións finais adoptadas conforme o previsto no número 4 anterior, por parte dun mesmo prestador de servizos da sociedade da información dos descritos no número 2 anterior, constituirá, desde a segunda vez que tal incumprimento teña lugar, inclusive, unha infracción administrativa moi grave sancionada con multa de entre 150.001 ata 600.000 euros. O restablecemento por dúas ou máis veces de actividades ilícitas por parte dun mesmo prestador de servizos da sociedade da información tamén se considerará incumprimento reiterado para os efectos deste número. Entenderase por restablecemento da actividade ilícita o feito de que o mesmo responsable contra o cal se iniciou o procedemento explote de novo obras ou prestacións do mesmo titular, aínda que non se trate exactamente das que empregara na primeira ocasión, previamente á retirada voluntaria dos contidos. Incorrerán nestas infraccións os prestadores que, mesmo utilizando persoas físicas ou xurídicas interpostas, prosigan a actividade infractora.

Cando así o xustifique a gravidade e repercusión social da conduta infractora, a comisión da infracción poderá comportar as seguintes consecuencias:

a) A publicación da resolución sancionadora, a custa do sancionado, no «Boletín Oficial del Estado», en dous xornais nacionais ou na páxina de inicio do sitio da internet do prestador, unha vez que aquela teña carácter firme, atendendo á repercusión social da infracción cometida e á gravidade do ilícito.

b) O cesamento das actividades declaradas infractoras do prestador de servizos durante un período máximo dun ano. Para garantir a efectividade desta medida, o órgano competente poderá requirir a colaboración necesaria dos prestadores de servizos de intermediación, dos servizos de pagamentos electrónicos e de publicidade, ordenándolles que suspendan o correspondente servizo que faciliten ao prestador infractor. Na adopción das medidas de colaboración valorarase a posible efectividade daquelas dirixidas a bloquear o financiamento do prestador de servizos da sociedade da información declarado

infractor. O bloqueo do servizo da sociedade da información por parte dos provedores de acceso da internet deberá motivarse especificamente, en consideración á súa proporcionalidade e á súa efectividade estimada, tendo en conta a posible eficacia das demais medidas ao alcance. A falta de colaboración considerárase como infracción do disposto no artigo 11 da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico. En todo caso, a execución da medida de colaboración dirixida ao prestador de servizos de intermediación correspondente exixirá a autorización xudicial previa, de acordo co procedemento regulado no ordinal segundo do artigo 122 bis da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Cando as infraccións fosen cometidas por prestadores de servizos establecidos en Estados que non sexan membros da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo pero cuxos servizos se dirixan especificamente ao territorio español, o órgano que impuxese a correspondente sanción poderá ordenar aos prestadores de servizos de intermediación que tomen as medidas necesarias para impedir o acceso desde España aos servizos ofrecidos por aqueles por un período máximo dun ano.

O exercicio da potestade sancionadora rexerese polo procedemento establecido no título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e na súa normativa de desenvolvemento.

A imposición das sancións corresponderá ao secretario de Estado de Cultura, órgano competente para efectos do disposto nos artigos 35, 36 e concordantes da Lei 34/2002, do 11 de xullo.

O instrutor do procedemento sancionador poderá incorporar ao expediente as actuacións que formasen parte dos procedementos relacionados tramitados pola sección segunda en exercicio das súas funcións de salvagarda dos dereitos de propiedade intelectual establecidas no punto anterior.

7. O disposto neste artigo enténdese sen prexuízo das accións civís, penais e contencioso-administrativas que, de ser o caso, sexan procedentes.

8. Poderanse desenvolver códigos de conduta voluntarios no referido ás medidas de colaboración dos servizos de intermediación, dos servizos de pagamentos electrónicos ou de publicidade previstas neste artigo.

9. O tratamento levado a cabo pola sección segunda dos datos relacionados cos detalles e informacións derivados das actuacións realizadas no ámbito das súas funcións efectuarase de conformidade co disposto na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal e, en particular, no seu artigo 7.5 se están referidos á comisión de infraccións penais ou administrativas.»

Vinte e un. Modifícase o artigo 159, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 159. *Competencias das administracións públicas.*

1. Corresponderán, en todo caso, ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte as seguintes funcións:

a) A comprobación do cumprimento dos requisitos legais ao inicio da actividade e a inhabilitación legal para operar, das entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual, conforme o previsto nesta lei.

b) A aprobación das modificacións estatutarias presentadas por estas entidades, unha vez que o fosen pola respectiva asemblea xeral e sen prexuízo do disposto por outras normas de aplicación. Esta aprobación entenderase concedida se non se notifica resolución en contrario no prazo de tres meses desde a súa presentación.

2. As funcións de inspección, vixilancia e control das entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual, incluído o exercicio da potestade sancionadora, corresponderán á comunidade autónoma en cuxo territorio desenvolva principalmente a súa actividade ordinaria.

Considerarase que unha entidade de xestión de dereitos de propiedade intelectual actúa principalmente nunha comunidade autónoma cando o seu domicilio social e o domicilio fiscal de ao menos o 50 por cento dos seus socios se encontren no territorio desa comunidade autónoma, e o principal ámbito de recadación da remuneración dos dereitos confiados á súa xestión se circunscriba ao dito territorio. Entenderase por principal ámbito de recadación aquel de onde proceda máis do 60 por cento desta, sendo revisable bianalmente o cumprimento desta condición.

O Goberno, por proposta do ministro de Educación, Cultura e Deporte, establecerá regulamentariamente os mecanismos e as obrigacións de información necesarios para garantir o exercicio coordinado e eficaz destas funcións.

3. Corresponderán ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte as funcións de inspección, vixilancia e control, incluído o exercicio da potestade sancionadora, sobre as entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual, cando de acordo co previsto no número anterior non corresponda o exercicio destas funcións a unha comunidade autónoma.»

Vinte e dous. Modifícase a letra c) do número 1 do artigo 161, coa seguinte redacción:

«c) Límite relativo á cita e ilustración con fins educativos ou de investigación científica nos termos previstos no artigo 32.2, 3 e 4.»

Vinte e tres. Introdúcese un novo título VI no libro III, coa seguinte redacción:

«TÍTULO VI

Réxime sancionador das entidades de xestión

Artigo 162 bis. *Responsabilidade administrativa, órganos competentes sancionadores e procedemento sancionador.*

1. As entidades de xestión incorrerán en responsabilidade administrativa polas infraccións que cometan no exercicio das súas funcións consonte o disposto na presente lei.

2. O exercicio da potestade sancionadora corresponde á Administración competente de conformidade co artigo 159. A inhabilitación legal para operar corresponde, en todo caso, ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte.

3. O exercicio da potestade sancionadora rexerase polo procedemento establecido no título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e na súa normativa de desenvolvemento.

Artigo 162 ter. *Clasificación das infraccións.*

1. As infraccións cometidas polas entidades de xestión colectiva de dereitos de propiedade intelectual clasificaranse en moi graves, graves e leves.

2. Constitúen infraccións moi graves os seguintes actos:

a) A ineficacia manifesta e notoria na administración dos dereitos que a entidade de xestión teña encomendados, circunstancia que se deberá apreciar respecto do conxunto dos usuarios e dos titulares de tales dereitos e non de forma illada ou individual.

b) O incumprimento grave e reiterado do obxecto e dos fins sinalados nos estatutos da entidade de xestión, cando se realicen, de maneira directa ou indirecta,

actividades que non sexan de protección ou xestión dos dereitos de propiedade intelectual que teñan encomendados, sen prexuízo da función social e do desenvolvemento da oferta dixital legal que deben cumprir e das actividades vinculadas ao ámbito cultural da entidade e sen ánimo de lucro referidas no dito artigo, sempre que estean previstas nos seus estatutos.

c) O incumprimento grave e reiterado da obrigación establecida no artigo 152 de administrar os dereitos de propiedade intelectual que teña conferidos a entidade de xestión.

d) A posta de manifesto dalgún feito que supoña o incumprimento moi grave das obrigacións do título IV.

3. Constitúen infraccións graves os seguintes actos:

a) O incumprimento das condicións establecidas no artigo 153 respecto do contrato de xestión.

b) A aplicación de sistemas, normas e procedementos de repartición das cantidades recadadas de maneira arbitraria e non equitativa.

c) O incumprimento das obrigacións establecidas nos artigos 154 a 156, 157.1, coa excepción das letras b) e k), e 157.4.

d) A resistencia, escusa ou negativa, polas entidades de xestión colectiva de dereitos de propiedade intelectual, á actuación inspectora das administracións competentes segundo o previsto nesta lei.

e) A inobservancia significativa do procedemento previsto estatutariamente en relación coas queixas presentadas polos socios de conformidade co previsto no artigo 151.14.

4. Constitúen infraccións leves os seguintes actos:

a) A falta de atención aos requirimentos das administracións públicas realizados ao abeiro do disposto no artigo 157 bis. Enténdese que se produce falta de atención do requirimento cando a entidade de xestión non responda no prazo dun mes desde que aquel lle foi notificado, salvo que medie causa xustificada. As administracións públicas poderán reducir o prazo dun mes por razóns debidamente motivadas.

b) O incumprimento das obrigacións establecidas no artigo 157.1.k).

c) Calquera outro incumprimento que afecte obrigacións meramente formais ou documentais, salvo que deban ser considerados como infracción grave ou moi grave conforme o disposto nas alíneas anteriores.

Artigo 162 quáter. *Sancións.*

1. Pola comisión de infraccións moi graves, imporáselle á entidade infractora algunha das seguintes sancións:

a) Inhabilitación para operar como entidade de xestión dos dereitos de propiedade intelectual.

b) Multa de entre un 1 e un 2 por cento da recadación total obtida pola entidade de xestión no ano anterior á data de imposición da multa. Na falta de recadación no ano anterior á data de imposición da multa, imporase unha multa non superior a 800.000 nin inferior a 400.001 euros.

2. As resolucións sancionadoras por infraccións moi graves deberán ser publicadas no «Boletín Oficial del Estado» e, de ser o caso, no da comunidade autónoma correspondente, unha vez que sexan firmes en vía administrativa, e logo de disociación dos datos persoais que conteña.

3. Pola comisión de infraccións graves imporáselle ao infractor unha multa non superior ao 1 por cento da súa recadación total correspondente ao ano anterior á data de imposición da multa. Na falta de recadación no ano anterior á data de

imposición da multa, imporase unha multa non superior a 400.000 nin inferior a 200.001 euros.

4. As resolucións sancionadoras por infraccións graves poderán ser publicadas no «Boletín Oficial del Estado» e, de ser o caso, no da comunidade autónoma correspondente, unha vez que sexan firmes en vía administrativa, e logo de disociación dos datos persoais que conteñan.

5. Pola comisión de infraccións leves imporáselle á entidade infractora multa por importe non superior a 200.000 euros nin a un 0,5 por cento da súa recadación total correspondente ao ano anterior á data de imposición da multa.

6. Para a gradación das sancións atenderase aos criterios establecidos no artigo 131 da Lei 30/1992, do 26 de novembro.

7. Cando as sancións pecuniarias as impoña o Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, os órganos e procedementos para a recadación serán os establecidos no Regulamento xeral de recadación, aprobado polo Real decreto 939/2005, do 29 de xullo, e demais normas de aplicación. Nos demais casos, serán os establecidos na lexislación aplicable polas administracións públicas que as impuxesen.

8. Unha vez iniciado o procedemento sancionador pola comisión dunha infracción moi grave e sempre que concorran razóns de urxencia xustificadas en dificultade ou impedimento obxectivo de reinstaurar o cumprimento da legalidade, a autoridade competente poderá acordar motivadamente, logo de autorización do xuíz correspondente ao domicilio social da entidade, a remoción dos órganos de representación da entidade e a súa intervención temporal, mediante a designación dun xestor interino que asumirá as funcións legais e estatutarias dos órganos de representación da entidade, nas seguintes condicións:

a) A intervención realizarase por un prazo de seis meses, prorrogable por igual período.

b) Os gastos derivados da intervención temporal serán por conta da entidade intervida.

c) A finalidade da intervención será regularizar o funcionamento institucional da entidade, clarificar a súa xestión e adoptar e implantar cantas medidas resulten necesarias para o cumprimento das obrigacións legais nesta materia.

O Goberno poderá desenvolver regulamentariamente o procedemento de intervención temporal das entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual.»

Vinte e catro. Modifícase a disposición adicional quinta, que queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición adicional quinta. *Notificacións no procedemento de salvagarda dos dereitos de propiedade intelectual.*

1. O Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, no ámbito das súas competencias, velará pola salvagarda dos dereitos de propiedade intelectual fronte á súa vulneración polos responsables de servizos da sociedade de información nos termos previstos nos artigos 8 e concordantes da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico.

2. Nos procedementos de salvagarda dos dereitos de propiedade intelectual fronte á súa vulneración polos responsables de servizos da sociedade da información, cuxa competencia estea atribuída ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, cando concorran os supostos previstos no artigo 59.5 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, ou o domicilio coñecido do interesado ou lugar indicado para efectos de notificacións se encontre fóra do territorio da Unión Europea, a práctica da notificación farase exclusivamente mediante un anuncio publicado no «Boletín Oficial del Estado», nos termos establecidos no dito artigo.

3. Con todo, nos supostos previstos no número 6 do artigo 59 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, a notificación do acto poderase substituír pola súa publicación

no «Boletín Oficial del Estado», en particular, cando teña por destinatarios prestadores de servizos de intermediación da sociedade da información que deban colaborar para o eficaz cumprimento das resolucións que se adopten.

4. Nos supostos previstos nos dous números precedentes, a publicación no «Boletín Oficial del Estado» irá acompañada dunha mensaxe que advirta desta circunstancia dirixida ao enderezo de correo electrónico que o prestador de servizos da sociedade da información facilite para efectos da comunicación con el, de acordo co disposto na letra a) do número 1 do artigo 10 da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico, ou de norma estranxeira aplicable, sempre que ese enderezo de correo electrónico sexa facilitado por medios electrónicos de maneira permanente, fácil, directa e gratuíta. En caso de non facilitarse tal enderezo de correo electrónico nas condicións descritas non será exigible o disposto neste parágrafo.

Transcorridos dez días naturais desde a publicación no «Boletín Oficial del Estado», entenderase que a notificación foi practicada, darase por cumprido o trámite e continuarase co procedemento.

5. Cando un prestador de servizos da sociedade da información a que lle sexa de aplicación a Lei 34/2002, de acordo co disposto nos seus artigos 2 a 4, que deba ser considerado interesado nun procedemento tramitado ao abeiro do artigo 158 ter, non se identifique nos termos establecidos no artigo 10 da Lei 34/2002, do 11 de xullo, e, unha vez realizadas as actuacións de identificación razoables ao alcance da sección segunda, estas non teñan como resultado unha identificación suficiente, o procedemento poderá iniciarse considerándose interesado, ata que non se identifique e compareza no procedemento, o servizo da sociedade da información facilitado polo prestador non identificado. Esta circunstancia farase constar así no expediente, e serán de aplicación as previsións de publicación no «Boletín Oficial del Estado» establecidas nesta disposición e, de ser o caso, as medidas de colaboración e sancionadoras previstas no artigo 158 ter en caso de ausencia de retirada voluntaria ao citado servizo da sociedade da información.»

Vinte e cinco. Introdúcese unha nova disposición adicional sexta, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional sexta. *Obras consideradas orfas conforme a lexislación doutro Estado membro da Unión Europea.*

As obras consideradas orfas conforme a lexislación doutro Estado membro da Unión Europea, ditada en transposición do disposto na Directiva 2012/28/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de outubro de 2012, sobre certos usos autorizados das obras orfas, terán así mesmo recoñecida tal natureza en España para os efectos do disposto no artigo 37 bis.»

Vinte e seis. Introdúcese unha nova disposición transitoria vixésimo primeira, coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria vixésimo primeira. *Aplicación temporal das disposicións relativas ás composicións musicais con letra, ás obras orfas e á cesión de dereitos do artista intérprete ou executante ao produtor de fonogramas.*

1. O parágrafo segundo do artigo 28.1 aplicarase só ás composicións musicais con letra das que ao menos a composición musical ou a letra estean protexidas en España ou ao menos nun Estado membro da Unión Europea o 1 de novembro de 2013 e ás composicións musicais con letra que se creen despois desta data.

A protección prevista no parágrafo anterior entenderase sen prexuízo dos actos concluídos e dos dereitos adquiridos antes do 1 de novembro de 2013.

2. O artigo 37 bis aplicarase con respecto a todas as obras e fonogramas que estean protexidos pola lexislación dos Estados membros da Unión Europea en

materia de dereitos de autor o 29 de outubro de 2014 ou en data posterior, sen prexuízo dos actos celebrados e dos dereitos adquiridos antes desa data.

3. Os artigos 110 bis, 112 e 119 aplicaranse á gravación de interpretacións ou execucións e aos fonogramas con respecto aos cales o artista intérprete ou executante e o produtor dos fonogramas gocen de protección, en data 1 de novembro de 2013, conforme a lexislación aplicable antes desa data, e á gravación de interpretacións ou execucións e aos fonogramas posteriores a esa data.

4. Salvo pacto en contrario, os contratos de cesión celebrados antes do 1 de novembro de 2013 seguirán producindo efecto transcorrida a data en que, en virtude do artigo 112 aplicable nese momento, o artista intérprete ou executante deixaría de estar protexido.»

Artigo segundo. *Modificación da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil.*

A Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil, queda modificada como segue:

Un. Modifícase o subpunto 7.º e introdúcese uns novos subpuntos 10.º e 11.º no número 1 do artigo 256, coa seguinte redacción:

«7.º Mediante a solicitude, formulada por quen pretenda exercer unha acción por infracción dun dereito de propiedade industrial ou dun dereito de propiedade intelectual cometida mediante actos que non se poidan considerar realizados por meros consumidores finais de boa fe e sen ánimo de obtención de beneficios económicos ou comerciais, de dilixencias de obtención de datos sobre o posible infractor, da orixe e redes de distribución das obras, mercadorías ou servizos que infrinxen un dereito de propiedade intelectual ou de propiedade industrial e, en particular, os seguintes:

a) Os nomes e enderezos dos produtores, fabricantes, distribuidores, subministradores e prestadores das mercadorías e servizos, así como daqueles que, con fins comerciais, estivesen en posesión das mercadorías.

b) Os nomes e enderezos dos grosistas e retalistas aos cales se lles distribúsen as mercadorías ou servizos.

c) As cantidades producidas, fabricadas, entregadas, recibidas ou encargadas, e as cantidades satisfeitas como prezo polas mercadorías ou servizos de que se trate e os modelos e características técnicas das mercadorías.»

«10.º Por petición de quen pretenda exercer unha acción por infracción dun dereito de propiedade industrial ou dun dereito de propiedade intelectual, para que se identifique o prestador dun servizo da sociedade da información sobre o cal concorran indicios razoables de que está poñendo á disposición ou difundindo de forma directa ou indirecta, contidos, obras ou prestacións obxecto de tal dereito sen que se cumpran os requisitos establecidos pola lexislación de propiedade industrial ou de propiedade intelectual, considerando a existencia dun nivel apreciable de audiencia en España do dito prestador ou un volume, así mesmo apreciable, de obras e prestacións protexidas non autorizadas postas á disposición ou difundidas.

A solicitude estará referida á obtención dos datos necesarios para levar a cabo a identificación e poderá dirixirse aos prestadores de servizos da sociedade da información, de pagamentos electrónicos e de publicidade que manteñan ou mantivesen nos últimos doce meses relacións de prestación dun servizo co prestador de servizos da sociedade da información que se desexe identificar. Os citados prestadores proporcionarán a información solicitada, sempre que esta se poida extraer dos datos de que dispoñan ou conserven como resultado da relación de servizo que manteñan ou mantivesen co prestador de servizos obxecto de identificación, salvo os datos que exclusivamente estean sendo obxecto de tratamento por un provedor de servizos da internet en cumprimento do disposto na Lei 25/2007, do 18 de outubro, de conservación de datos relativos ás comunicacións electrónicas e ás redes públicas de comunicacións.»

«11.º Mediante a solicitude, formulada polo titular dun dereito de propiedade intelectual que pretenda exercer unha acción por infracción deste, de que un prestador de servizos da sociedade da información achegue os datos necesarios para levar a cabo a identificación dun usuario dos seus servizos, co cal manteñan ou mantivesen nos últimos doce meses relacións de prestación dun servizo, sobre o cal concorran indicios razoables de que está poñendo á disposición ou difundindo de forma directa ou indirecta, contidos, obras ou prestacións obxecto de tal dereito sen que se cumpran os requisitos establecidos pola lexislación de propiedade intelectual, e mediante actos que non se poidan considerar realizados por meros consumidores finais de boa fe e sen ánimo de obtención de beneficios económicos ou comerciais, tendo en conta o volume apreciable de obras e prestacións protexidas non autorizadas postas á disposición ou difundidas.»

Dous. O número 4 do artigo 259 pasa a ter a seguinte redacción:

«4. A información obtida mediante as dilixencias dos puntos 7, 8, 10 e 11 do número 1 do artigo 256 utilizarase exclusivamente para a tutela xurisdiccional dos dereitos de propiedade industrial ou de propiedade intelectual do solicitante das medidas, con prohibición de divulgala ou comunicala a terceiros. Por instancia de calquera interesado, o tribunal poderá atribuír carácter reservado ás actuacións, para garantir a protección dos datos e información que teñan carácter confidencial.»

Disposición adicional primeira. *Medidas de redución dos custos de transacción.*

1. O Goberno impulsará medidas para a redución dos custos de transacción entre titulares de dereitos de propiedade intelectual e os usuarios de tales dereitos, tomando especialmente en consideración as posibilidades ofrecidas polos desenvolvementos tecnolóxicos, incluíndo, entre outras, medidas dirixidas a unha articulación máis eficiente da interlocución entre titulares de dereitos, representantes destes e usuarios.

2. As entidades de xestión colectiva de dereitos de propiedade intelectual legalmente establecidas deberán crear un portelo único a través do cal se centralizarán as operacións de facturación e pagamento dos importes que os usuarios lles deban, segundo a obrigação establecida no artigo 157.1.e) do texto refundido da Lei de propiedade intelectual. As entidades de xestión disporán do prazo de cinco meses desde a entrada en vigor da lei para acordar os termos de creación, financiamento e mantemento deste portelo único. Na falta de acordo entre as entidades de xestión e dentro do termo improrrogable de tres meses desde a finalización do prazo anterior, a sección primeira da Comisión de Propiedade Intelectual poderá ditar unha resolución en que estableza os ditos termos, resolver cantas controversias poidan xurdir e establecer cantas instrucións sexan precisas para o correcto funcionamento deste portelo único, todo isto sen prexuízo do correspondente expediente sancionador con base no incumprimento da referida obrigação legal.

O portelo será xestionado por unha persoa xurídica privada sen que ningunha entidade de xestión teña capacidade para controlar a toma de decisións.

O portelo deberá prestar os seus servizos en condicións obxectivas, transparentes e non discriminatorias, e adecuarse ás seguintes regras:

- a) Deberase garantir a prestación de servizos a toda entidade de xestión legalmente establecida.
- b) Deberá incorporar as tarifas xerais vixentes para cada colectivo de usuarios e en relación con todas as entidades legalmente establecidas.
- c) Deberá facilitar o pagamento dos importes das tarifas xerais que os usuarios deban ás entidades de xestión legalmente establecidas.

O Ministerio de Educación, Cultura e Deporte e a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, nos seus respectivos ámbitos de competencia, velarán polo cumprimento

do disposto neste punto, incluíndo o control dos estatutos da persoa xurídica que xestiona o portelo con carácter previo ao inicio do seu funcionamento.

O Goberno poderá desenvolver regulamentariamente o establecido neste punto.

3. As entidades de xestión, en cumprimento da obrigaón prevista na letra d) do artigo 154.5 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual, destinarán as cantidades correspondentes derivadas desa obrigaón ao financiamento do portelo único de facturación e pagamento previsto no número anterior.

Disposición adicional segunda. *Especialidades tarifarias.*

As entidades de xestión de dereitos de propiedade intelectual deberán aplicar tarifas adecuadas a aqueles usuarios que teñan encomendada a xestión de servizos públicos de radio e televisión, carezan de ánimo de lucro e teñan legalmente impostas obrigaóns de fomento da cultura.

Disposición adicional terceira. *Taxa por determinación de tarifas.*

1. Fontes normativas: a taxa pola determinación de tarifas para a explotación de dereitos de xestión colectiva obrigatoria e para os dereitos de xestión colectiva voluntaria que, respecto da mesma categoría de titulares, concorran cun dereito de remuneración sobre a mesma obra ou prestación, rexerese pola presente lei e polas demais fontes normativas establecidas pola Lei 8/1989, do 13 de abril, de taxas e prezos públicos.

2. Feito imponible: constitúe o feito imponible desta taxa a determinación de tarifas solicitada polas entidades de xestión afectadas, por asociacións de usuarios representativas a nivel nacional, por unha entidade de radiodifusión ou por un usuario especialmente significativo.

3. Suxeito pasivo: serán suxeitos pasivos da taxa as persoas físicas ou xurídicas parte no procedemento de determinación de tarifas.

Os suxeitos pasivos das taxas estarán obrigados a practicar operacións de autoliquidación tributaria e a realizar o ingreso do seu importe no Tesouro Público.

4. Devindicación: a taxa devindicarase no momento de determinarse a tarifa en relación coa solicitude presentada.

5. Base imponible e cota:

1. A base imponible da taxa estará constituída polas cantidades resultantes estimadas da aplicación das tarifas determinadas pola sección primeira da Comisión de Propiedade Intelectual.

2. A cota que se deberá ingresar en concepto desta taxa será o resultado de aplicar o tipo ou os tipos proporcionais que se fixen regulamentariamente ás cantidades resultantes estimadas da aplicación das tarifas determinadas pola sección primeira da Comisión de Propiedade Intelectual, e non poderá ser inferior a 16.659,47 euros, nin superior a unha porcentaxe do 0,2 por cento da base imponible naqueles supostos en que a cota que se debe ingresar exceda a dita contía mínima.

Disposición transitoria primeira. *Aplicación do plan de contabilidade das entidades sen fins lucrativos.*

As entidades de xestión aplicarán o plan de contabilidade das entidades sen fins lucrativos a partir do 1 de xaneiro do ano natural seguinte ao da entrada en vigor desta lei, de conformidade coas seguintes regras:

1. O balance de apertura do exercicio en que se aplique por primeira vez o plan de contabilidade das entidades sen fins lucrativos elaborarse de acordo coas seguintes regras:

- a) Reclasificaranse os elementos patrimoniais de acordo co disposto nestas normas.
- b) Valoraranse estes elementos patrimoniais polo seu valor en libros; e
- c) Comprobarase a súa deterioración de valor nesa data.

Sen prexuízo do anterior, a entidade poderá optar por valorar todos os elementos patrimoniais recollidos na letra a) polo importe que corresponda da aplicación retroactiva destas normas.

A contrapartida dos axustes que se deban realizar para dar cumprimento á primeira aplicación destas normas será unha partida de reservas.

2. As contas anuais correspondentes ao primeiro exercicio en que se aplique o plan de contabilidade das entidades sen fins lucrativos poderán ser presentadas:

a) Incluindo información comparativa sen adaptar aos novos criterios. Neste caso, as contas anuais cualificaranse como iniciais para os efectos derivados da aplicación do principio de uniformidade e do requisito de comparación.

b) Incluindo información comparativa adaptada aos novos criterios. Neste caso a data de primeira aplicación é a data de comezo do exercicio anterior a aquel en que se inicie a aplicación do plan de contabilidade das entidades sen fins lucrativos.

3. Na memoria das contas anuais correspondentes ao primeiro exercicio en que se inicie a aplicación do plan de contabilidade das entidades sen fins lucrativos, crearase unha epígrafe coa denominación de «Aspectos derivados da transición ás novas normas contables» en que se incluírá unha explicación das principais diferenzas entre os criterios contables aplicados no exercicio anterior e no presente, así como a cuantificación do impacto que produce esta variación de criterios contables no patrimonio neto da entidade.

Disposición transitoria segunda. *Aprobación de novas tarifas.*

1. As entidades de xestión deberán aprobar novas tarifas xerais adecuadas aos criterios establecidos nesta lei no prazo de seis meses a partir da entrada en vigor da orde do Ministerio de Educación, Cultura e Deporte que aprobe a metodoloxía para a determinación das ditas tarifas prevista no artigo 157.1.b) do texto refundido da Lei de propiedade intelectual.

2. As tarifas das entidades de xestión colectiva acordadas con usuarios seguirán producindo plenos efectos durante a vixencia dos acordos, e durante un prazo máximo de tres anos a partir da entrada en vigor desta lei, cando se refiran a dereitos exclusivos e a entidade de xestión poida acreditar que ten acordos con asociacións representativas a nivel nacional do sector correspondente ou cos principais organismos de radiodifusión, así como nos supostos de utilizacións singulares.

3. Coa excepción dos casos mencionados no número anterior, as entidades de xestión colectiva de dereitos de propiedade intelectual deberán negociar coas asociacións representativas a nivel nacional do sector correspondente e cos organismos de radiodifusión novas tarifas adaptadas aos criterios establecidos no artigo 157.1 b) do texto refundido da Lei de propiedade intelectual no prazo máximo dun ano a partir da entrada en vigor da lei. Na falta de acordo entre as partes aplicarase o disposto no artigo 158 bis.3 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual.

Para os supostos establecidos no parágrafo anterior, e salvo que existan acordos en vigor sobre tarifas aplicables a dereitos de xestión colectiva, cuxos termos e condicións fosen negociados e fixados con asociacións representativas a nivel nacional do sector correspondente ou cos principais organismos de radiodifusión nos tres anos anteriores á entrada en vigor da presente lei, e ata que se aproben e difundan publicamente as novas tarifas xerais, os usuarios deberán pagar á conta, en relación coa remuneración exixida polas entidades de xestión pola explotación de dereitos de remuneración e para os efectos de entender concedida a autorización respecto aos dereitos exclusivos concorrentes con estes, o 70 por 100 das tarifas xerais aprobadas por cada entidade de xestión. Cando un acto de explotación dunha obra ou prestación protexida estea suxeito a un dereito de remuneración e concorra cun dereito exclusivo sobre a mesma obra ou prestación da mesma categoría de titulares a que corresponde o dereito de remuneración, a tarifa de ambos os dereitos someterase ao réxime establecido neste número.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogadas as disposicións de igual ou inferior rango que se opoñan ao establecido na presente lei.

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 10/2007, do 22 de xuño, da lectura, do libro e das bibliotecas.*

Modifícase o número 2 do artigo 8 da Lei 10/2007, do 22 de xuño, da lectura, do libro e das bibliotecas, que queda redactado nos seguintes termos:

«Con efectos do 1 de xaneiro de 2015 e vixencia indefinida, modifícase o número 2 do artigo 8 da Lei 10/2007, do 22 de xuño, da lectura, do libro e das bibliotecas, que queda redactado nos seguintes termos:

En aplicación das recomendacións e orientacións internacionais aprobadas pola Axencia Internacional do ISBN, a Axencia Española do ISBN desenvolve o sistema do ISBN no noso país. A Axencia Española proporcionará ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte os rexistros actualizados do ISBN para garantir a continuidade da base de datos de libros editados en España e a de editoriais, xestionadas polo dito departamento.»

Disposición derradeira segunda. *Título competencial.*

O artigo primeiro e as disposicións adicionais e transitorias apróbanse ao abeiro do disposto no artigo 149.1.9.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia sobre lexislación en materia de propiedade intelectual.

O artigo segundo apróbase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a e 8.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia sobre lexislación procesual e lexislación civil.

Disposición derradeira terceira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta lei incorpórase ao dereito español a Directiva 2011/77/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de setembro de 2011, pola que se modifica a Directiva 2006/116/CE relativa ao prazo de protección do dereito de autor e de determinados dereitos afíns (artigos 110 bis 112 e 119, e a disposición transitoria vixésimo primeira do texto refundido da Lei de propiedade intelectual), e a Directiva 2012/28/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de outubro de 2012, sobre certos usos autorizados das obras orfas (artigo 37 bis, disposición adicional sexta e disposición transitoria vixésimo primeira do texto refundido da Lei de propiedade intelectual).

Disposición derradeira cuarta. *Reforma integral da Lei de propiedade intelectual.*

O Goberno, no prazo dun ano desde a entrada en vigor desta lei, realizará os traballos preliminares necesarios, en colaboración con todos os sectores e axentes interesados, para preparar unha reforma integral da Lei de propiedade intelectual axustada plenamente ás necesidades e oportunidades da sociedade do coñecemento. Con vistas a esa reforma deberán avaliarse, entre outros aspectos, o réxime aplicable á xestión colectiva de dereitos, o réxime de compensación equitativa por copia privada e as competencias e natureza do regulador.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o 1 de xaneiro de 2015, coas seguintes excepcións:

a) O establecido nos números 3 e 4 do artigo 32 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual entrará en vigor ao ano da publicación da presente lei no «Boletín Oficial del Estado».

b) O disposto no artigo 158 ter e concordantes do texto refundido da Lei de propiedade intelectual entrará en vigor aos dous meses da publicación da presente lei no «Boletín Oficial del Estado».

c) O establecido nos artigos 154, números 7 e 8, 162 ter e 162 quáter do texto refundido da Lei de propiedade intelectual entrará en vigor aos seis meses da publicación desta lei no «Boletín Oficial del Estado».

d) Os números 3, 4, 5 e 6 do artigo 154 do texto refundido da Lei de propiedade intelectual serán aplicables ás cantidades recadadas polas entidades de xestión a partir do 1 de xaneiro do ano natural seguinte á publicación da presente lei no «Boletín Oficial del Estado», con independencia da data da súa devindicación.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 4 de novembro de 2014.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY